

بَلِّغْ الرُّسُلَ فَصْلًا بَعْضَهُمْ عَلَى

بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهَ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنِ آمَنَ وَمِنْهُمْ
مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ (253) يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ
وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ
(254) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (255) لَا
إِكْرَامَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْعَيِّ قَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ
بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
(256)

253) İşte o rasuller ki biz bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendisiyle konuştuğu vardır. Bazısını da derecelerle yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık deliller verdik ve onu Ruhul-Kudüs ile destekledik. Allah dileseydi onlardan sonrakiler kendi-lerine apaçık deliller geldikten sonra birbirlerini öldür-mezlerdi. Ancak ihtilafa düştüler; böylece onlardan ki-mi iman etti, kimi de küfre girdi. Allah dileseydi bir-birlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah dilediğini yapar.

254) Ey iman edenler! Hiçbir alış verişin, hiçbir dost-luğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmeden önce size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kafirler, zalimlerin ta kendileridir.

255) Allah kendisinden başka ilah olmayandır. Hayy'-dır, Kayyum'dur. O'nu ne bir uyuklama tutar ne de bir uyku. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. İzni ol-maksızın O'nun katında kim şefa'at edebilir? Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O'nun ilminden di-lediğinden başka hiçbir şeyi kavrayamazlar. O'nun kür-sisi, gökleri ve yeri kuşatmıştır ve onların muhafazası O'na ağır gelmez. Şüphesiz O, Aliyy'dir, Azim'dir.

256) Dinde zorlama yoktur. Şüphesiz doğruluk sapık-lıktan apaçık iyice ayrılmıştır. Artık kim tağutu tekfir edip Allah'a iman ederse muhakkak kopması olmayan sapasağlam bir kulba yapılmıştır. Şüphesiz Allah Se-mi'dir, Alim'dir.

253) Allah tarafından kendilerine vahyolunan ve davet etmekle yükümlü oldukları bir şariat bildirilen rasullerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Bu üstünlük nebilik sıfatlarında değildir. Onların kimisine verilen bazı özellik ve ikramlardaki üstünlüktür. Çünkü bütün nebi ve rasuller nübüvvet'e eşittirler. O rasullerden, Allah'ın kendisiyle konuştuğu vardır. Allah Adem, Musa ve Muhammed ile vasitasız konuşmuştur. Bazısını da derecelerle yükseltmiştir. Allah İbrahim'i halil edindi, İsa'yı ve Adem'i babasız yarattı. Adem'i topraktan yarattı. İsa'ya "Ol" dedi ve o da oldu. Süleyman'a hiç kimseye vermediği mülkü verdi. Muhammed'in tüm hata ve günahlarını affetti. O'nu yüce bir ahlak üzere yarattı. Alemlere rahmet olmak üzere insan ve cinlere gönderdi. O'na kelimelerin en güzeli olan Kur'an'ı verdi. O'nun hükmü kıyamete kadar baki kalacaktır. İsa Allah'ın izniyle beşikte iken konuşmuş, ölüleri diriltmiş, anadan doğma körleri iyileştirmiş, barası (cüzamı) iyileştirmiş, çamurdan yaptığı kuşlara üfleyerek onları canlandırmış, insanların evlerinde yediklerini ve bittirdiklerini onlara haber vermiş, havarilerin isteği üzerine gökten sofrayı indirmiştir. İsa ilah olmadığı, bilakis Allah'ın kulu, kelimesi ve yarattığı ruhlardan biri olduğu için Allah onu Cibril ile ve yarattığı temiz ruhlardan bir ruh ile desteklemiştir. Yahudiler İsa'nın bu mucizelerini inkar ettiler, hristiyanlar ise onu ilahlaştırdılar. Allah dileseydi rasullerden sonraki ümmetler kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ihtilaf edip birbirlerini öldürmezlerdi. Kimi iman etti, kimi de küfre girdi. Hak ve batıl savaşı başladı. Allah dileseydi insanları iradesi olmayan bir varlık yapabilirdi o zaman birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah böyle dilemedi. O, insanı hayrı ve şerri yapabilecek özellikte yarattı. Hayrı emretti, şerri yasakladı. Hayra rızası vardır, şerre rızası yoktur. Allah'ın herşeye gücü yeter. Kelam Allah'ın zati sıfatlarındandır. O'nun zatının mahiyeti bilinmediği için bu sıfatının nasıl olduğu da bilinmez. Kur'an Allah'ın kelimidir. Mahluk değildir.

254) Ey iman edenler! Hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve kafirler için hiçbir şefaatin, töleransın olmadığı ahiret günü gelmeden önce size rızık olarak verdiklerimizden bir kısmını Allah yolunda infak edin, cimrilik etmeyin! Infak etmeyen kafirler, zalimlerin ta kendileridir.

255) Allah kendisinden başka ibadete layık ilah olmayandır. Başlangıcı ve sonu olmayan, devamlı ve sonsuz hayat sahibidir. Mahlukatın bütün işlerini ve alemlerde meydana gelen bütün olayları ahenkli bir biçimde düzenleyen, yarattıklarına rızık vermeyi ve onları koruyup gözetmeyi dilediği gibi yapandır. O'nu ne bir uyuklama tutar ne de bir uyku. Herşeyden haberdardır. Hiçbir şey O'na gizli değildir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Mülkün sahibi O olduğu gibi, mülkünde hüküm verme yetkisi de O'na aittir. İnsanlar ancak O'nun kanunlarına tabi olurlar ve yalnızca O'na ibadet ederlerse mutluluğu elde edebilirler. İzni olmaksızın O'nun katında kim şefa'at edebilir? Şefa'at etmesine izin verdiği kimseler ancak O'nun dilemesiyle, razı olduğu mü'minlere şefa'at edecektir. Bu yüzden şefa'at yetkisi O'nun elindedir. O'ndan başkasından şefa'at istenmez. Allah onların dünyada işledikleri ve ahirette işleyeceklerini, insanların bildikleri ve bilmedikleri şeyleri, açığa vurdukları ve gizledikleri şeyleri bilir. Yarattıkları O'nun ilminden dilediğinden başka hiçbir şeyi kavrayamazlar. Allah'ın öğrenilmesine izin vermediği gaybi konularda zerre kadar bilgi edinemezler. O'nun Kürsisi, gökleri ve yeri, Arş'da da kürsisini kuşatmıştır. Onların korunması O'na ağır gelmez. Şüphesiz O, yücelik ve yükseklik sahibidir, azamet ve büyüklük sahibidir.

256) Dinde zorlama yoktur. Müslüman olmaları için insanları zorlamayın. Fakat insanların kurtuluşu ermeleri için onlara İslam'ı güzellikle anlatın, anlatmanıza engel olanlarla en güzel şekilde mücadele edin. Müslüman olan kimselerin şirke, küfre, bid'ate saplanmamaları için gayret sarfedin. Hatta bu gibi durumlarda onların maslahatı gereği baskı yapın. Bu, hastaya acı ilaç içirmek gibidir. İnsanları zorla müslüman yapmış olsanız bile kalbine imanı sokamazsınız. Bu yüzden yapıcı olun. Şüphesiz hak batıldan, iman küfürden apaçık bir şekilde ayrılmıştır. Artık kim tağutu ve onun yolunda gidenleri tekfir edip Allah'a O'nun istediği şekilde iman ederse o kimse kopması mümkün olmayan sapasağlam bir kulp olan İslam'a yapılmıştır. Şüphesiz Allah gizli-açık herşeyi işiten ve herşeyden haberdar olandır.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ مَتَّعَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (257) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ قَبِّهَتْ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (258) أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتُ اللَّهُ مَائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِطَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (259)

257) İman edenlerin velisi Allah'tır; onları karanlıklar-dan nura çıkarır. Kafirlerin velileri ise tağuttur; onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar ateş halkıdır. Onlar orada sürekli kalıcıdır.

258) Allah'ın kendisine mülk vermesi ile Rabbi hak-kında İbrahim'le tartışanı görmedin mi? İbrahim: "Rabbim diriltir ve öldürür." dediği zaman: "Ben de diriltir ve öldürürüm!?" demişti. İbrahim: "Muhakkak Allah güneşi doğudan getiriyor sen de onu batıdan getirsene!" dedi de o kafir şaşırıp kaldı. Doğrusu Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259) Ya da o kimse gibisini ki duvarları, çatıları üstüne çökmüş bir kasabaya uğradı da: "Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?" dedi. Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı. Sonra diriltilerek: "Ne kadar kaldın?" buyurdu. O: "Bir gün veya günün bir kısmı kadar." dedi. Buyurdu ki: "Hayır! Yüz sene kaldın; buna rağmen yiyeceğine ve içeceğine bak! Hiç bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Seni insanlara ayet kılmamız için. Kemiklere bak! Onları nasıl kaldırıyor, sonra da ona et giydiriyoruz!" Artık kendisine apaçık belli olunca: "Biliyorum ki, şüphesiz Allah her şeye kadirdir!" dedi.

257) İman edenlerin dost ve yardımcısı Allah'tır; onları şirk ve küfür karanlıklarından iman aydınlığına çıkarır, onları hidayet üzere sabit kılar. Kafirlerin yandaşları ise tağuttur; onları imanın nurlu yolundan küfür ve şirkin karanlıklarına döndürür ve bu yolda kalması için elinden gelen herşeyi yaparlar. İşte onlar bu yaptıklarından vazgeçmezlerse ateş halkıdır. Onlar orada sürekli azap içerisinde kalıcıdır.

Tağut: Haddini aşan mahluk olup Allah'a ait olan hak, sıfat ve yetkileri kendinde görendir. Allah ve Rasulü'nün hükümlerine aykırı hüküm koyan ve insanları Allah'ın hükümleri dışında hükümlerle muhakeme olmaya zorlayan zalim bir diktatör, insanı Allah'a ibadetten alıkoyan insi ve cinni şeytan, halkın seçtiği seçkin bir zümre, bir meclis veya bir grup bilim adamı, gaybı bildiğini iddia eden kimse, nefis, hayvan, ağaç, para, taş, kadın, mezar tağut olabilir. Tağutu bilmeyen onu reddedemez. Onu ve yandaşlarını kalbiyle, diliyle ve ameliyle reddetmeyen de mü'min olamaz.

258) Allah'ın kendisine mülk vermesi ile şımarıp Allah'ın varlığı, rububiyeti ve uluhiyyeti hakkında İbrahim'le tartışan kimsenin haberini gözle görür gibi duymadınız mı, bilmediniz mi? Bu tağut nereden ve nasıl geldiğini unutarak kendisini rab ve ilah olarak görmeye başladı. Bu sebeple kendisini tekfir eden, sapıklığını yüzüne haykıran ve şirksiz olarak yalnız Allah'a iman eden İbrahim ile Allah hakkında tartışmaya girişti. İbrahim: "Benim Rabbim mahlukatı diriltir ve öldürür." dediği zaman o azılı kafir ya kibir ve inadından dolayı kelimelerin manasını kavrayamaz duruma geldiği, ya da çevresinde bulunan insanları aldatmak istediği için Allah'a ait olan bu iki sıfatı basite aldı ve: "Ben de diriltir ve öldürürüm!?" dedi. Fakat o, Allah gibi cansız varlıklara can vererek yaşatmayı değil; aklıktan ölmek üzere olan bir kişiye yemek vererek veya ölüm cezasına çarptırılmış bir kişiyi affederek hayat vermeyi kastediyordu. Öldürme fiilini ise; canlı olan bir kişiyi herhangi bir sebeple öldürmek olarak algılıyordu. İbrahim, adamın bilerek sözleri saptırdığını hissedince ona: "Hayat veren ve öldüren zat, varlıkları istediği gibi düzenleyen zattır. Eğer bu zat sen isen işte güneş! Muhakkak Allah güneşi doğudan getiriyor batıdan kaybettiriyor ve bu düzenli olarak devam ediyor. Haydi sen de onu batıdan getir, doğudan kaybetmene!" dedi. O azılı kafir bu açık söz karşısında şaşırıp kaldı. Daha fazla inat edemeyeceğini anlayınca sesini kesti. Böylece tartışmada İbrahim'e yenildi. Doğrusu Allah küfür karanlığında yüzen, haktan yüz çevirip iman etmek istemeyen, hem nefisine hem insanlara hem de bütün varlıklara zulmeden zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. Hakkı ve batılı açıkça ortaya koymak için tartışmak caizdir. Fakat tartışmada sonuç elde etmek için her iki tarafın da hakkı istemesi, şeriatın ve aklın doğru kabul ettiği değerleri, delilleri ortaya koyması gerekir. Tartışmaya haksız inat ve nefis karıştırsa tartışmayı hemen kesmek gerekir. Çünkü bu, tarafları caiz olmayan cedelleşmeye sevkeder.

259) Ey Muhammed! Şu kimsenin haberini gözle görür gibi duymadın mı, bilmedin mi? O kimse, yıkılmış, harap olmuş, duvarları, çatıları üstüne çökmüş bir kasabaya uğradı da merakla: "Acaba Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?" dedi. Bu kimse Allah'ın varlığına ve birliğine iman eden, ahiret gününe yakinen inanan bir mü'min idi. Hatta rivayetlere göre bu kimse bir nebi veya rasul olan Uzeyir idi. Bu, Allah'ın kudreti hakkında şüphe etmiyordu. Sadece diriltme olayının keyfiyetini merak ediyordu. Bunun üzerine Allah onun hayretini gidermek için onu öldürdü ve yüz yıl ölü bıraktı. Sonra diriltilerek vahiy yoluyla: "Ne kadar kaldın?" buyurdu. Adam ölü olarak kaldığı süreyi tam olarak bilemediği için güneşe ve günün durumuna bakarak tahminen: "Bir gün veya günün bir kısmı kadar." dedi. Allah buyurdu ki: "Hayır! Sen bu haldeyken yüz sene kaldın; buna rağmen yiyeceğine ve içeceğine bak! Braktığın gibi, hiç bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Eti çürümüş, kemikleri dağılmıştır. Ahirete iman etsinler diye seni insanlara delil ve alamet kılmamız için böyle yaptık. Çünkü sen hala eski yaşıydın. Eşeğin kemiklerine bak! Onları nasıl kaldırıyor, sonra da ona et giydiriyor ve can veriyoruz!" Artık öldükten sonra diriltmenin mahiyeti değil de keyfiyeti kendisine apaçık belli olunca: "Biliyorum ki, şüphesiz Allah her şeye kadirdir!" dedi.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُنحِي
الْمَوْتَى قَالَ أُولِمُ- تُؤْمِنُ- قَالَ- بَلَى
وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ- ثُمَّ اجْعَلْ
عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ
يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
(260) مَثَلُ- الَّذِينَ- يُنْفِقُونَ- أَمْوَالَهُمْ-
فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنِيْعَ
سَبَّالٍ فِي كُلِّ سُبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ
يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
(261) الَّذِينَ- يُنْفِقُونَ- أَمْوَالَهُمْ- فِي
سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبَعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَّا
وَلَا أَدَّى لَهُمْ- أَجْرُهُمْ- عِنْدَ رَبِّهِمْ- وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ- وَلَا هُمْ- يَحْزَنُونَ- (262)
قَوْلُ- مَعْرُوفٍ- وَمَعْفَرَةٌ- خَيْرٌ مِنْ-
صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَدَّى وَاللَّهُ- غَنِيٌّ- حَلِيمٌ-
(263) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ- آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا
صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ- وَالْأَدَى كَالَّذِي يُنْفِقُ-
مَالَهُ- رِئَاءَ- النَّاسِ- وَلَا يُؤْمِنُ- بِاللَّهِ-
وَالْيَوْمِ- الْآخِرِ قَمَثَلُ- كَمَثَلِ- صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا
لَا يَقْدِرُونَ- عَلَى شَيْءٍ- مِمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (264)

260) Hani İbrahim: "Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. "Yoksa inanmadın mı?" buyurunca: "Hayır, fakat kalbimin mutmain olması için." demişti. "O halde dört kuş tut, onları kendine alıştır; sonra her dağın üzerine onlardan bir parça koy. Ardından onları çağır; koşarak sana geleceklerdir. Bil ki şüphesiz Allah Aziz'dir, Hakim'dir." buyurmuştu.

261) Mallarını Allah yolunda infak edenlerin durumu her başakta yüz tohum olmak üzere yedi başak bitiren bir tohuma benzer. Böylece Allah dilediğine kat kat artırır. Şüphesiz Allah Vasi'dir, Alim'dir.

262) Mallarını Allah yolunda infak edip sonra infak-larını minnet ve eziyet kılmayanlar... Onlar için Rableri katında ecirler vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir.

263) Güzel bir söz ve bağışlama, ardından eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Şüphesiz Allah Ğaniyy'-dir, Halim'dir.

264) Ey iman edenler! Malını insanlara gösteriş için in-fak eden ve Allah'a da ahiret gününe de iman etmeyen kimse gibi sadakalarını başa kakmak ve eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Onun durumu, üzerinde top-rak bulunan ve şiddetli bir yağmurun ona isabet etme-siyle onu dümdüz bıraktığı kaypak bir kayanın durumu gibidir. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Doğrusu Allah kafirler topluluğunu hidayete erdirmez.

260) Hani İbrahim öldükten sonra dirilmenin keyfiyetini merak edip: "Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. Allah İbrahim'in niyetini bildiği halde insanların yanlış anlamaması için: "Yoksa inanmadın mı?" buyurunca: "Hayır ben zaten öldükten sonra dirilmenin varlığını inanıyorum, bu konuda asla şüphem söz konusu değildir, fakat nasıl olacağını merak ediyorum, bu konuda bir takım tahminlerim var, yakinimin artması, kalbimin mutmain olması, huzur ve sükun bulması için bunu istiyorum." demişti. Allah: "O halde dört kuş tut, onları iyice tanı, şekillerini öğren ve onları kendine alıştır; sonra onları kes, parçala ve her dağın üzerine onlardan bir parça koy. Ardından onları "Allah'ın izniyle gel!" diye çağır; onların nasıl canlandıklarını, her kuşun parçalarının nasıl bir araya toplandığını ve nasıl tanıdığın o kuşlar haline geldiğini göreceksin. Öyleki onlar koşarak sana geleceklerdir. Bil ki şüphesiz Allah izzet sahibi, güçlü, kuvvetli olan, herşeyi yenen hiçbir şeye yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan, herşeyi olduğu gibi bilen ve gerekeni en güzel şekilde yapandır." buyurmuştu. İşte Allah, kıyamet gününde dünyanın dört bucağında bulunan ölüleri de böylece dirilip kendisine çağıracaktır.

261) İslam toplumunun ilerleyebilmesi, ihtiyaçlarının giderilebilmesi ve Allah yolunda her türlü cihadın yapılabilmesi için muhakkak infak edilmesi gerekir. Mallarını Allah yolunda infak edenlerin bu infaklarının misali, her başakta yüz tohum olmak üzere yedi başak bitiren bir tohum gibidir. Böylece Allah, Allah yolunda ve O'nun rızası için infak edenlerin sevaplarını kat kat artırır. Yani bir iyiliğe karşılık yedi yüzden daha fazla sevap verir. Şüphesiz Allah geniş ve cömert olan, dilediğine kat kat veren, kime ne kadar vereceğini çok iyi bilendir. Allah kimin nereye ne kadar ne niyetle harcayacağını ve harcayacağını çok iyi bilir ve vereceği nimetleri buna göre kat kat artırır.

262) Mallarını Allah'ın dininin hakim kılınması yolunda infak edip sonra infaklarını başa kakma ve eziyet vesilesi kılmayanlar... Onlar için Rableri katında Cennet nimetleri vardır. Onlar, öldükten sonra korkunun yaygın olduğu kıyamet gününde tüm korkulardan emin olacaklar, ahirette alacakları mükafaat çok büyük olacakları için dünyada bıraktıkları fırsatları üzülmeyecekler ve dünyada Allah yolunda, Allah için harcama yapmayanların duyduğu üzüntüyü, pişmanlığı duymayacaklardır.

İnfak eden kimse yaptığı iyilikleri sadece Allah rızası için yapmışsa gündeme getirerek kendisini hiçbir zaman infak ettiği kişiden daha üstün görmemeli, onu alçaltmamalı, ona hakaret etmemelidir. Onu özmek niyetiyle: "Ben sana infak ettim." dememeli veya öğrenmesini istemediği kişilere gidip: "Ben filan kişiye infak ettim, filan kişinin ihtiyacını giderdim." dememeli veya sürekli ihtiyaç içinde olduğu için kendisinden yardım isteyen kişiye: "Sabrımı tükettin, yeter." gibi kötü sözler söylememelidir.

263) İhtiyacının giderilmesi için yardım isteyen kimseye gönül alıcı güzel bir söz söylemek, dua etmek, güler yüz göstermek ve o kimsenin dışı vurduğu kızgınlık, kötü söz ve eziyetlerini görmezlikten gelip bağışlamak, ardından eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Çünkü ihtiyaçlı olana ne kadar yardım edilirse edilsin bununla birlikte eziyet verici davranışlarda bulunulduğunda veya alçaltıldığında, yapılan yardımdan dolayı Allah katında ne sevap alınır ne de yardım edilen kişiden bir teşekkür... Aksine kişilerin kin, haset ve nefreti kazanılır. Şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç olmayan, günahlara karşı hemen ceza vermeyip tevbe için mühlet verendir.

264) Ey iman edenler! Malını insanlara gösteriş için infak eden, bir takım dünyevi menfaatler elde etmek isteyen ve Allah'a da ahiret gününe de iman etmeyen kimse gibi sadakalarını başa kakmak ve eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Kafir ve münafıkların dünyadaki infaklarının durumu, üzerinde ince toprak bulunan ve şiddetli bir yağmurun ona isabet etmesiyle onu dümdüz bıraktığı kaygan bir kayanın durumu gibidir. İnfaklarından dolayı ahirette hiçbir şey elde edemezler. Yaptıkları boşa çıkmıştır. Doğrusu Allah iman kendisine ulaştığı halde küfrü tercih eden, küfür üzerinde yaşamak isteyen kimseleri hidayete erdirmez.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاةٍ مِنَ اللَّهِ وَتَشْيِئًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أَكْلَهَا صِغَعَيْنِ قَانُ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ
فَقَطَّلَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (265)
أَيُّودٌ أَحْذِكُمْ أَنْ تَكُونُوا جَنَّةٍ مِنْ
تَخِيلٍ وَأَعْتَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبْرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ صُعَقَاءُ قَاصَايَهَا
إِعْصَارٌ فِيهِ بَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
(266) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنْ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ
تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
خَمِيدٌ (267) الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ
وَبَأْمُرِكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمُ
مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
(268) يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (269)

265) Mallarını, Allah'ın rızasını kazanmak ve kendile-rinde olanı sağlamlaştırmak için infak edenlerin duru-mu, yüksek bir yerde bulunan ve bol yağmur düşünce meyvelerini iki kat veren bir bahçenin durumu gibidir. Ona bol yağmur olmasa da bir çisenti isabet eder. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266) Sizden biri istermi ki kendisinin, altından nehirler akan hurmalar ve üzümlerden oluşan, ayrıca kendisi için orada bütün meyvelerin bulunduğu bir bahçesi ol-sun da, zayıf çocukları olduğu halde kendisine ihtiyarlık çıkmışken onlara ateşli bir kasırga isabet etsin de yaniversin? Allah size ayetlerini işte böyle iyice açıklı-yor ki düşünesiniz.

267) Ey iman edenler! Kazandıklarınızın ve sizin için yerden çıkardıklarımızın iyilerinden infak edin. Kötü-sünü kastetmeyin ki siz ondan infak edecek olsanız da onu göz yummadan almazsınız. Bilin ki, muhakkak Al-lah Ğaniyy'dir, Hamid'dir.

268) Şeytan size fakirliği vaad eder ve size çirkin şey-leri emreder. Allah ise kendisinden bir mağfiret ve lütuf vaad ediyor. Şüphesiz Allah Vasi'dir, Alim'dir.

269) Hikmeti dilediğine verir. Hikmet verilen kimseye de pek çok hayır verilmiştir. Akıl sahiplerinden başkası düşünmez!

265) Mallarını, Allah'ın rızasını kazanmak, nefislerini cimrilikten temizleyip Allah'ın istediği şekilde ıslah etmek ve içlerinde olan imanı ve yakini sağlamlaştırmak için gönüllü olarak infak edenlerin infaklarının durumu, yüksek bir yerde bulunan ve bol yağmur düşünce meyvelerini iki kat veren bir bahçenin durumu gibidir. Ona bol yağmur yağmasa da bir çisenti isabet eder ve yine de iki kat ürün verir. Şüphesiz Allah gizli-açık yaptıklarınızı hakkıyla gören, bilen ve yaptıklarınızın karşılığını eksikliğe uğratmaksızın verecek olandır.

266) Sizden biri istermi ki kendisinin, içinden nehirler akan, hurmalar ve üzümlerden oluşan, ayrıca kendisi için orada bütün meyvelerin bulunduğu bir bahçesi olsun da, zayıf ve bakıma muhtaç, küçük çocukları olduğu halde kendisine ihtiyarlık çıkmışken onlara ateşli bir kasırga isabet etsin de o güzel ve verimli bahçe yaniversin, kupkuru, çorak bir araziye çevrilsin? Artık ona bu halde iken kim yardım eder? Allah size ayetlerini işte böyle iyice açıklıyor ki düşünesiniz, bu kimsenin yaptığı gibi yapmayasınız. Allah bu ayette Allah rızası için ve nefislerini ıslah etmek amacıyla değil de gösteriş, dünyevi menfaat elde etme, başa kakma ve eziyet etme suretiyle mallarını infak edenlerin durumunu bir örnekle açıklıyor. İtaat üzere olan bu kimse daha sonra şeytana uyup yanlış yola sapınca Allah onu zor duruma düşürüyor. Müslüman daima Allah'ın gözetiminde olduğunu unutmadan Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde amel etmelidir.

267) Ey iman edenler! Ticaret sonucu kazandıklarınızın ve sizin için yerden çıkardığınız petrol, maden ve bitkilerin kaliteli, güzel ve iyilerinden Allah rızası için Allah yolunda infak edin. Nefsinizin hoşlanmadığı, hatta size verildiğini ya utanarak, ya istemeyerek, ya yüz buruşturarak ya da gözünüzü yumarak alacağınız, satın almak istediğinizde çok düşük değere aldığınız kötü, adi ve değersiz şeyleri veya haram yoldan elde ettiğiniz malları infak etmeye kalkışmayın. İnfakta önemli olan nefsin istediği ve sevdiği mallardan harcamaktır. Bilin ki, muhakkak Allah hiçbir şeye ihtiyaç duymayan, herkesin kendisine ihtiyacı olan, yapılan salih amellere dolaylı kullanıma mükafaat veren ve onları övendir. Teberruda bulunmada bu şartlar aranmamıştır. Kişi her türlü malı teberru amacıyla verebilir.

268) Şeytan size fakirliği vaad eder ve size fahşayı (çirkin şeyleri, cimriliği) emreder. Şeytan insana vesvese vererek şöyle söyler: "Eğer infak edersen malın azalır, sonra muhtaç olursun, yaşadığın bu rahat hayat kaybolur, sıkıntı içine düşersin. Öyleyse sakın infak etme. Eğer infak edeceksen az harca veya hoşuna gitmeyen kötü şeylerden harca." der. Veya infak etmemesi için kişiye: "Bu, Allah rızası için değil, hak eden kişiler yok veya yeterince harcadın." gibi bahaneler uydurtur. Allah ise mü'minleri şeytanın böyle kötü tuzaklarından ve nefse uymaktan sakındırıyor, sevilen malları infaka teşvik ediyor, işlenen günahları ahiret gününde affetmeyi, hem dünyada hem de ahirette bol ve bereketli rızıklar vermeyi vaad ediyor. Şüphesiz Allah geniş, nimeti ve mağfireti bol olan, dilediğine kat kat veren, gizli-açık her şeyi bilen ve herkese yaptıklarının karşılığını zerre kadar haksızlığa uğratmaksızın verecek olandır.

269) Allah, hikmeti kullarından dilediği kimseye verir. Her konuda olduğu gibi bu konuda da kimseye zerre kadar haksızlık etmez. O, her şeyi lütfundan verir. Hikmet verilen kimseye de pek çok hayır verilmiştir. Şeytanın tuzaklarından korunabilmek için ilim tahsil etmek ve bilinenlerle amel etmek gerekir. Bildikleriyle amel etmeyenleri şeytan öyle kandırır ki bu kimseler sonunda şeytana itaat ederler. Bu kimselere hikmet verilmemiştir, Allah bunların anlayışlarını alır. Bunları şeytanın maskarası yapar. Kur'an ve sünnetteki misallerden ancak akıl sahipleri öğüt alır. Akıl sahiplerinden başkası düşünmez!

"Hikmet" kelimesi hakkında alimlerin görüşleri: Kur'an'ın, Kur'an'ın nasih ve mensuhunu, muhkem ve müteşabihini, helal ve haramını ve misallerini bilmek, Allah'ın dininde bir kavrayış ve Allah'ın rahmet ve fazlından kalplere koymuş olduğu bir şey, Kur'an'ın tefsiri, Kur'an ve fıkıh, Kur'an ve anlayış, sünnet, söz ve fiilde isabet, nübüvvet, dini akletmek, tefekkür etmek, Allah korkusu, akıl, vera'.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ تَفَقَّةٍ أَوْ تَدْرِيْتُمْ مِنْ
تَذَرِ قَانَ- اللَّهُ- يَعْلَمُهُ- وَمَا لِلظَّالِمِينَ-
مِنْ أَنْصَارٍ (270) إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ
فَنِعِمَّا هِيَ- وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ- فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ- وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ-
مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
(271) لَيْسَ عَلَيْكَ هَذَا هُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ- وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا يَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ- وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفِّدَ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ- لَا تُظَلَمُونَ- (272) لِلْفُقَرَاءِ-
الَّذِينَ- أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ- لَا
يَسْتَطِيعُونَ صَرْبًا فِي الْأَرْضِ-
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقِيفِ-
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ-
الْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ قَانَ- اللَّهُ-
بِهِ- عَلِيمٌ- (273) الَّذِينَ- يُنْفِقُونَ-
أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً-
فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ- عِنْدَ رَبِّهِمْ- وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (274)

270) Nafaka olarak her ne infak ederseniz veya adak olarak her ne adarsanız muhakkak ki Allah onu bilir. Doğrusu zalimlerin yardımcısı yoktur.

271) Sadakaları açıktan verirsiniz bu ne güzeldir. On-ları gizleyerek fakirlere verirsiniz bu sizin için daha ha-yırlıdır. Böylece sizin günahlarınızdan bir kısmını örter. Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdar-dır!

272) Onları hidayete erdirmek senin üzerinde değildir; fakat Allah dilediğini hidayete erdirir. Hayırdan her ne infak ederseniz kendiniz içindir. Ayrıca siz ancak Al-lah'ın vechini istediğiniz için infak edersiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz size tamamen ödenir ve siz zul-me uğratılmazsınız.

273) Allah yoluna bağlanmış fakirler içindir ki, yeryü-zünde dolaşmaya güç yetiremezler. Bilmeyenler onları iffetlerinden dolayı zengin sanır. Onları simalarından tanırsın, ısrarla insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, muhakkak ki Allah onu hakkıyla bilir.

274) Onlar ki, mallarını gece, gündüz, gizli ve açık in-fak ederler. Onlar için Rableri katında ecirler vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir.

270) Nafaka olarak her ne infak ederseniz veya adak olarak her ne adarsanız muhakkak ki Allah onu hangi gayeyle ve nasıl yaptığınızı bilir ve ona göre mükafaat veya ceza verir. Eğer bu amellerinizi sadece Allah rızası için yapar, gösterişten uzak durur iseniz mükafaat alırsınız. Dünyevi menfaatler elde etmek amacıyla infak ederseniz veya cimrilik edip yeterli miktarda infak etmezseniz veya infak ettikten sonra başa kakar veya eziyet ederseniz zalimlerden olursunuz. Bu amelleriniz sebebiyle azaba maruz bıraktığınız için nefsinize, fakirlerin ve ihtiyaçlı kişilerin ihtiyaçlarını gidermediğiniz için de insanlara zulmetmiş olursunuz. Her kim böyle zulüm olan amelleri işlerse ve tevbe etmeyerek bu hali üzere ölürse kıyamet gününde onu Allah'ın azabından hiç kimse kurtaramaz. O gün onlar bir yardımcı da bulamazlar.

İnfak: Kişinin, kendisini mecbur tutmayarak Allah için harcama yapmasıdır. **Adak:** Kişinin kendisine farz olmayan amelleri Allah'a yaklaşmak niyetiyle üzerine farz kılmasıdır. Adak türleri: 1- İbadet olan adak: Kişinin sırf Allah rızasını kazanmak için salih bir amel yapmaya niyet etmesi ve bu adağı yerine getirmesidir. 2- Şirk olan adak: Kişinin sırf Allah rızası için değil de Allah ile beraber bir başkasının rızasını kazanmak amacıyla yaptığı adak. 3- Haram olan adak: Haram olan bir şeyi yapmak için niyet etmek. 4- Mübah olan adak: Bir kimsenin, Allah'ın kendisine mübah kıldığı bazı şeyleri bazı sebeplerden dolayı nefsinde yasaklamasıdır.

271) Mendup olan sadakaları açıktan verirsiniz bu ne güzeldir. Onları gizleyerek fakirlere verirsiniz bu sizin için daha hayırlıdır. Çünkü sadakanın gizli olarak verilmesi, hem Allah için verildiğini gösterir, hem gösteriş karışmamış hem de sadaka verilen fakirler utandırılmamış olur. Farz olan sadakaları açıktan vermek daha iyidir. Çünkü burada gösteriş söz konusu olmadığı gibi teşvik unsuru da olabilir. Ayrıca kişi töhmetten de kurtulur. Böylece sizin günahlarınızdan bir kısmını örter, bağışlar. Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır! Sadakalarınızı hangi niyetle ve nasıl verdiğinizi bilir. Size karşılığını eksikliğe uğratmaksızın verecektir. Mendup olan sadaka kafirlere de verilebilir. Fakat farz olan sadaka (zekat) ve fitr sadakası sadece müslümanlara verilir.

272) Ey Muhammed! İnsanları hidayete erdirmek senin elinde değildir; sen ancak doğru yolun ne olduğunu anlattırın. Doğru yola iletmek yalnızca Allah'a aittir. Allah da hidayeti hakedenleri hidayete erdirir. O halde müslüman olmadılar diye ihtiyacı olan, harbi olmayan kafirlere sadaka veremezlik yapma. Hayır olan şeylerden Allah rızası için ve Allah'ın istediği şekilde her ne infak ederseniz kendiniz için iyidir, karşılığını dünya ve ahirette görürsünüz. Ayrıca siz ancak Allah'ın vechini (rızasını) istediğiniz için infak edersiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz eksikliğe uğratılmaksızın size tamamen ödenir ve siz zulme uğratılmazsınız. Çünkü Allah adildir.

273) Ey Muhammed! Sadakalar Allah yoluna bağlanmış cihad ve ilim yapan, İslam ümmetinin fedailerini olan fakirler içindir ki, bunlar ticaret yapmak için yeryüzünde gezip dolaşmaya vakit bulamazlar. Onurlu oldukları için bilmeyenler onları iffetlerinden dolayı zengin sanır. Basiret sahibi olanlar onları simalarından tanırlar, ihtiyaçlı olduklarını anlar, iffet ve haya sahibi oldukları için ısrarla insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz muhakkak ki Allah onu bilir ve size karşılığını verir. İhtiyaçlı durumlarda kişinin fazilet sahibi, cömert, takvalı, salih kişilerden istemesi caizdir. Dilencilik hoş değildir. İstemediği halde kendisine verilen sadakayı reddetmemek gerekir.

274) Onlar ki, mallarını gece, gündüz, gizli ve açık, israf etmeksizin, cimrilik etmeksizin, fesat çıkarıp saçıp savurmaksızın Allah rızası için ve Allah'ın istediği şekilde infak ederler. Onlar için Rableri katında ecirler vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir. Onlar için Rableri katında Cennet nimetleri vardır. Onlar, öldükten sonra korkunun yaygın olduğu kıyamet gününde tüm korkulardan emin olacaklar, ahirette alacakları mükafaat çok büyük olacağı için dünyada bıraktıklarına veya kaçırıldıkları fırsatlara üzülmecekler ve dünyada Allah yolunda, Allah için harcama yapmayanların duyduğu üzüntüyü, pişmanlığı duymayacaklardır.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا

يَقُومُ- الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ- الشَّيْطَانُ- مِنْ- الْمَسِّ- ذَلِكَ- يَأْتِيهِمْ- قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ- مِثْلُ- الرِّبَا وَأَحَلَّ- اللَّهُ- الْبَيْعَ- وَحَرَّمَ- الرِّبَا فَمَنْ- جَاءَهُ- مَوْعِظَةٌ- مِنْ- رَبِّهِ- فَاتَّهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ- عَادَ فَأُولَئِكَ- أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ- فِيهَا خَالِدُونَ (275) يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ- لَا يُحِبُّ- كُلَّ- كَفَّارٍ أَثِيمٍ- (276) إِنَّ- الَّذِينَ- آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ- لَهُمْ- أَجْرُهُمْ- عِنْدَ رَبِّهِمْ- وَلَا خَوْفٌ- عَلَيْهِمْ- وَلَا هُمْ- يَحْزَنُونَ- (277) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ- آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ- وَذَرُوا مَا بَقِيَ- مِنْ- الرِّبَا إِنْ- كُنْتُمْ- مُؤْمِنِينَ- (278) فَإِنْ- لَمْ- تَفْعَلُوا قَادُّوا بِحَرْبٍ- مِنْ- اللَّهِ- وَرَسُولِهِ وَإِنْ- تَبَتُّمْ- فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ- (279) وَإِنْ- كَانَ- ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ- إِنْ- كُنْتُمْ- تَعْلَمُونَ- (280) وَاتَّقُوا اللَّهَ- يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ- نَفْسٍ- مَا كَسَبَتْ وَهُمْ- لَا يُظْلَمُونَ (281)

275) Riba yiyenler delilikten şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu onların; "Alış veriş de ancak riba gibidir." demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alış-verişi helal, ribayı ise haram kılmıştır. Artık her kim kendisine Rabbinden bir öğüt gelir de vazgeçerse geçmişteki kendisidir ve işi Allah'a aittir. Her kim de dönerse; işte onlar ateş halkıdır; orada sürekli kalıcıdır.

276) Allah ribayı yok eder, sadakaları ise artırır. Allah çok nankör ve günahkar kimseyi sevmez.

277) Doğrusu iman edip salih amel işleyen, namazı dosdoğru kılan ve zekatı veren kimseler var ya, onlar için Rableri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değildir.

278) Ey iman edenler, Allah'tan sakının! Mü'minler iseniz ribadan kalanı bırakın!

279) Şayet yapmazsanız artık Allah ve Rasulü'nün size savaş açmış olduğunu kesinlikle bilin! Tevbe ederseniz ana paranız size aittir. Ne zulmediniz ne de zulme uğra-yınız.

280) Eğer sıkıntıda ise kolaylığa kadar mühlet vermeli-dir. Sadaka olarak bıraktığınız ise bilirsiniz sizin için daha hayırlıdır.

281) O günden sakının ki onda Allah'a döndürüleceksi-niz, sonra herkese kazandığı tamamen verilecek ve on-lar zulme uğratılmayacaklar.

275) Riba yoluyla haksız yere mal kazananlar hem dünyada hem ahirette delilikten şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi sersemleyerek kalkarlar. Rastgele ve anlamsız hareketlerde bulunurlar. Bu onların; "Alış veriş de ancak riba gibidir." demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alış-verişi helal, ribayı ise haram kılmıştır. Artık her kim kendisine Rabbinden ribanın haram olduğuna dair bir öğüt gelir de ribadan vazgeçerse geçmişteki aldığı kendisidir ve işi Allah'a kalmıştır. Samimi bir şekilde tevbe ederse Allah onu bağışlar. O'na ummadığı yerden bol bol rızık verir. Her kim de tekrar ribaya dönerse; işte onlar ateş halkıdır; orada sürekli azap içerisinde kalıcıdır.

Riba: Aynı cins malların birbirleriyle karşılıklı satış akdinde şart koşulan bir fazlalığın olması veya borç veren kimsenin borç alandan borcun zamanının uzamasından dolayı verdiği para ya da malı fazlasıyla almasıdır. Eğer borçlu ödünç aldığı malı çalışarak arttırmışsa riba yiyen, borçlunun emeğinden gasbetmiş olur. Fakat borçlu aldığı malı arttıramamış bilakis daha çok zarar etmişse veya aldığı malı ailesi için harcamışsa, riba yiyen bu sefer borçlunun etinden, kanından yemiş olur. Ribanın tüm çeşitleri yasaklanmıştır. **Sadaka:** Geri iadesi istenmeden karşılıksız olarak bir kimseye malların bir kısmını bağışlamaktır. **Karz-ı hasen:** Bir kişiye karşılıksız olarak borç vermektir.

276) Allah riba sonucu elde edilen malı yok eder, bereketini giderir, bu mal ahirette sahibine fayda vermez, bilakis eziyete sebep olur. Sadakaları ise sevap ve bereket bakımından artırır, sahibine ahirette de mükafaat verir. Allah, verdiği malları Allah yolunda ve ihtiyaçlı kimselere harcamayan nankörleri ve devamlı günah işleyen, insanların ihtiyaçlarını fırsat bilerek ve Allah'ın nimet olarak verdiği malı kullanarak insanları sömürenleri sevmez. Onlar bu amellerinden vazgeçmezlerse ahirette onlar için can yakıcı bir azap vardır.

277) Allah'ın istediği şekilde iman edip salih amel işleyen, Allah'ın yasakladıkları şeylerden uzak duran, namazı rükun ve şartlarını yerine getirerek, huşu içerisinde, devamlı kılan ve zekatı eksiksiz bir şekilde, vaktinde verilmesi gereken yerlere veren kimseler var ya, onlar için Rableri katında Cennet nimetleri vardır. Onlar, öldükten sonra korkunun yaygın olduğu kıyamet gününde tüm korkulardan emin olacaklar, ahirette alacakları mükafaat çok büyük olacağı için dünyada bıraktıklarına veya kaçırdıkları fırsatlara üzülmeyeceklerdir.

278) Ey iman edenler, Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, O'nun emirlerini yerine getirin ve yasaklarından kaçının, ancak bu şekilde Allah'ın azabından sakınmış olabilirsiniz. Eğer gerçek manada iman etmiş iseniz ribadan alacaklarınızı bırakın! Çünkü o bir ateştir.

279) Şayet ribadan vazgeçmezseniz Allah ve Rasulü'nün size düşman olup savaş açmış olduğunu ve bu yüzden dünyada da ribayı haram kabul etseniz bile İslam devlet başkanının emriyle öldürüleceğinizi kesinlikle bilin! Tevbe edip ribadan vazgeçerseniz ana paranız size aittir. Ne riba olarak veya borcunuzu geciktirerek başkasına zulmediniz ne de riba vererek başkası tarafından zulme uğrayınız.

280) Eğer borçlu kimse sıkıntıda olup borcunu zamanında ödeyemeyecekse biraz mühlet vermek gerekir. Borçlu kimsenin de iyi niyeti suistimal etmeden, bütün gücüyle borcunu ödemek için gayret sarfetmesi, israf etmemesi, yalan söylememesi gerekir. Alacaklı olan kimsenin maddi durumu iyi ise borçlu olan kimsenin de uzun bir süre o borcu ödemesi mümkün gözüküyorsa, devamlı boynu bükük bir vaziyette kalmaması için, zekat veya sadaka olarak alacağından vazgeçmesi kendisi için daha hayırlıdır.

281) Ey iman edenler! Allah'a döndürüleceğiniz, sonra her nefse işlediklerinin karşılığı zerre miktarı zulme uğratılmaksızın tamamen verilecek olan ahiret gününden sakının. O gün kafir ve zalimler için çok kötüdür. O gün Allah'ın izni olmadan kimse kimseye fayda veremeyecektir. O günün dehşetinden baba, oğul, eş, akraba bile birbirinden kaçacaktır. Ancak gerçek manada iman eden kimselerin işledikleri hayır amelleri kendilerine fayda verir. O gün için şimdiden hazırlık yapın. Bu ayet Kur'an'ın en son inen ayetidir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ
إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَآكُتُبُوهُ وَلْيَكُتُبْ
بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ
يَكُتِبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكُتِبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا
يُخْسِنْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ
الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ
أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ
وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ
فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ
أَحَدَاهُمَا أَنْ تَضِلَّ - إِجْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ
أَحَدَاهُمَا الْآخَرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا
مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكُتِبُوهُ صَغِيرًا
أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلٍ ذَلِكُمْ أَفْسِطَ عِنْدَ
اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا
إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُوتَهَا
بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكُتِبُوهَا
وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ
بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (282)

282) Ey iman edenler! Belirlenmiş bir süreye kadar olan bir borçla birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Bir yazıcı da aranızda adaletle yazsın. Hiçbir yazıcı Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan çekinmesin; yazsın! Üzerinde hak olan kimse de onu yazdır-sın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın da ondan hiçbir şeyi eksik bırakmasın. Üzerinde hak olan kimse aklı ermeyen veya zayıf ya da bizzat yazdırmaya gücü yetmeyen biriye, velisi adaletle yazdırsın. Erkekleriniz-den de iki şahit bulundurun. İki erkek bulamazsanız, razı olduğunuz şahidlerden, bir erkek ile -biri şaşırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın olsun. Şahitler çağrıldıkları zaman kaçınmasınlar. Küçük ya da büyük olsa da onu vadesine kadar yazmaya üşenmeyin. Çünkü bu, Allah katında daha adaletli, şahitlik için daha sağlam, şüphe etmemenize daha yakındır. Ancak aranızda devrettiğiniz peşin bir ticaret ise onu yazmamanızda si-zin için hiçbir günah yoktur. Alış-veriş yaptığınız za-man da şahit tutun. Yazıcı ve şahide zarar verilmesin. Şayet yaparsanız şüphesiz ki o sizin için bir fısıktır, Al-lah'tan sakının! Allah size öğretiyor. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

282) Ey iman edenler! Belirlenmiş bir süreye kadar olan bir alış veriş veya ödünç verme gibi nedenlerden dolayı birbirinize borçlandığınız zaman onu ayrıntılı bir şekilde anlaşılır olarak yazın. Hak-hukuk meselelerini, borçlar konusunu ve yazma ilmini bilen bir yazıcı da aranızda adaletle, taraf tutmadan, ihtimalli kelimeler kullanmadan, açık ve net bir şekilde yazsın. Allah'ın kendisine ilim ve anlayış verdiği hiçbir yazıcı müslümanlar arasında ihtilaf çıkmaması için Allah'ın kendisine öğrettiği gibi hakkı gözeterek yazmaktan çekinmesin; yazsın! Borçlu kimse de borcunu dürüstçe yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın da ondan hiçbir şeyi eksik bırakmasın. Borçlu kimse düşünmeden parasını harcayan, aklı ermeyen, çocuk, deli, bunaklık derecesinde yaşlı, dilsiz, kekeme, yazdıracak dili bilmeyen veya yazdıracak ilmi olmayan biriye veya hapiste bulunmak veya kaybolmak gibi sebeplerden dolayı yazdırma imkanı yoksa, velisi onun yerine borcu adaletle yazdırsın. Bu yazışmada müslüman ve hür iki şahit bulundurun. İki erkek bulamazsanız, dinini, adaletini, dürüstlüğü kabul ettiğiniz, bir erkek ile -biri şaşırsa veya unutursa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın olsun. Şahitler, şahitlik için çağrıldıkları zaman kaçınmasınlar, icabet etsinler ve hakkı söylesinler. Adaletin yerine getirilmesi, hakların kaybolmaması, kalplere şek-şüphe girmemesi ve her iki tarafın mutmain olması için borcunuz küçük ya da büyük olsa da onu vadesine kadar yazmaya üşenmeyin, ihmalkarlık yapmayın. Çünkü yazma işi, Allah katında daha adaletli, şahitlik için daha sağlam, şüphe etmemenize daha yakındır. Zaten müslümanlar arasındaki ihtilafların bir çoğu karşılıklı güvenin suistimalinden kaynaklanıyor. Kişi ayıp olmasın diye borç verdiği arakadaşından yazı almıyor, hatta hiçbir şahit bile tutmuyor. Sonunda karşı taraf borcunu inkar ediyor. Bazen yazı, evrak da almış olsa gereksiz yere borcunu geciktiriyor. Bütün bunlar İslam ahlakına yakışmayan şeylerdir, zulümdür. Vadeli alış-verişlerinizi yazın. Ancak aranızda devrettiğiniz peşin bir ticaret ise onu yazmamanızda sizin için hiçbir günah yoktur. Alış-veriş yaptığınız zaman da sonradan problem çıkmasın diye malı sağlam aldığınıza ve parayı tam olarak verdiğinize dair şahit tutun. Yazıcı ve şahide zarar verilmesin. Meşgul oldukları halde şahitliğe ve yazmaya çağırılmasın. Şayet müsait olur da gelirlerse aleyhinize doğru olarak şahitlik ettiği için yazıcı ve şahide zarar verirsiniz şüphesiz ki o sizin için bir fısıktır, hak yoldan çıkmaktır, Rabbinize isyandır. Yazan yazmaktan çekinmesin. Kendisine yazdırılmadıkça yazmasın. Yazdırılan şeyleri de tam olarak, adaletle yazsın. Şahit de şahitlikten çekinmesin. Şahitliğini de tam yapsın. Hiçbir şey artırmasın, eksiltmesin. Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, O'nun emirlerini yerine getirin ve yasaklarından kaçının, ancak bu şekilde Allah'ın azabından sakınmış olabilirsiniz. Allah size her konuyu olduğu gibi İslam ticaret ahlakını da öğretiyor. Bu hükümleri iyice öğrenin, gayret gösterin, öğrendiklerinizle amel edin. Kul hakkı yememeye, sözlerinizi zamanında yerine getirmeye ahlak edin. Bir takım zikirler yaparak çalışmadan ilim sahibi olamazsınız. İlim sahibi olmak için çokça okumak, okuduklarınızla amel etmek, tebliğ etmek gerekir. Elbetteki Allah'ın yardım ve desteği olmadan hiçbir şey yapamazsınız. Fakat çabalamadan ilim sahibi olmayı Allah murad etmemiştir. İlim takvayı doğurur. İlimsiz takva olmaz. Asıl olan ilimdir. İlim öğrenmeden takva sahibi olmak mümkün değildir. Çünkü takva öğrenilen şeylerle amel etmekten ibarettir. Takva kişiye özel bir anlayış, hakkı batıldan ayırma kabiliyeti verir. Takva sahibi olmayan kimse basiret ilmine sahip olamaz. Takvadan doğan anlayış ve ilim ise ancak çalışıp öğrenilerek elde edilebilen, Kur'an, hadis, fıkıh gibi ilimlerden farklıdır. Şer'i ilimler mutlaka çalışıp öğrenilerek elde edilir. Şüphesiz Allah, sizin maslahatınızın ne ve nerede olduğunu, nasıl muhafaza edeceğinizi, aranızdaki kardeşlik bağının nasıl kuvvetleneceğini kısacası her şeyi hakkıyla bilen ve hesaba çekendir. Herkese yaptıklarının karşılığı zerre miktarı haksızlığa uğratılmaksızın verilecektir. İslam dini zannedildiği gibi sadece ibadet dini değildir. Bu din, hayatın bütününi tanzim eden bir dindir. Evet İslam dini hem ibadet, hem ahlak, hem iktisat, hem de idari bir sistemdir.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا
فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم
بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ
يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (283) لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْنَ يُخَاسِبْكُمْ
بِهِ اللَّهُ فَیَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
(284) آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُقَرِّفُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
عُفِّرَاتِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (285) لَا
يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ لَبِثَ (286)

283) Yolculukta olur da yazacak kimse bulamazsanız alınmış rehinler vardır. Birbirinize güveniyorsanız, gü-venilen kimse emanetini ödesin ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın. Ayrıca şahitliği gizlemeyin. Her kim onu giz-lerse muhakkak ki o kalbi günahkar olandır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

284) Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Nefislerinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi onun-la hesaba çeker; ardından dilediğini bağışlar, dilediğini azaba uğratar. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

285) Rasul, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de... Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve rasullerine iman ettiler. "Rasullerinden hiçbirinin arasını ayırmayız; işittik ve itaat ettik, bağışlamamı di-leriz, Rabbimiz dönüş yalnız sanadır." dediler.

286) Allah, hiç kimseye gücünün yettiğinden başkasını yüklemeyiz. Kazandığı kendine, işlediği de aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttur veya yanılırsak bizi sorumlu tutma! Rabbimiz bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme! Rabbimiz, gücümüzün yetmeyeceği şeyi bize taşıtma! Bizden affet, bizi bağışla, bize merhamet et! Sen bizim mevlamızsın, kafirler topluluğuna karşı bize yardım et!.."

283) Yolculukta olur, vadeli alış veriş yapar veya borç alır da kağıt, kalem veya yazacak kimse bulamazsanız alacaklı, verdiği borca mukabil rehin alabilir. Rehin alma işini yolculuk dışında da yapabilirsiniz. Borç alıp-verme veya ticaret konusunda birbirinize güveniyorsanız ve yazacak katip bulamadıysanız yazmamanıza, şahit tutmamanıza, rehin vermemenize izin verilmiştir. Kendisine güvenilen kimse emanetini inkar etmeden eksiksiz bir şekilde zamanında ödesin ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın da ihmalkarlık etmesin. Ayrıca akrabalarınızın aleyhine dahi olsa şahidliği gizlemeyin. Her kim onu bir takım menfaatler gözeterek gizlerse muhakkak ki o, kalbi günahkar olandır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı hakkıyla bilen ve hesaba çekendir. Herkese yaptıklarının karşılığı zerre miktarı haksızlığa uğratılmaksızın verilecektir. Kalbin günahları: Kötü düşünce, kötü zan, kin, nefret, haset, şahitliği gizleme. Bunlar günahların en şerhilerindendir. Demek ki sadece göz, kulak, dil, el vs. gibi görünen uzuvlar günah işlemiyor.

284) Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Mülkte Allah'ın ortağı olmadığı gibi hüküm koymada da ortağı yoktur. Yalnız göklerin ve yerlerin sahibi olan zata ibadet edilir ve hükümlerine teslimiyet gösterilir. Allah'ın hükümlerine aykırı hükümler koymak şirkdir. Bu hükümlere itaat edenler, dünya ve ahiret mutluluğunu elde edemezler. Nefislerinizde gizlemiş olduğunuz duygu ve düşüncelerinizi açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker; eğer bu düşünceleriniz şeytanın vesvesesi ise ve siz onu hayalinizde kurmuyorsanız veya haram olduğu için Allah korkusuyla yapmaktan vazgeçiyorsanız bundan dolayı sizi hesaba çekmez. Fakat kötü zan, kin, nefret, haset, şahitliği gizleme gibi kalbi günahlardan veya şeytanın vesvesesi sonucu yapmayı hayal ettiğiniz zina, hırsızlık vb. günahları işleme imkanı bulamazsanız bile sizi hesaba çeker. Allah şirki asla affetmez. Şirk dışındaki günahları ise dilediği kul için affedebilir. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter. Hiç bir şey O'nu aciz bırakamaz. O, herkese yaptıklarının karşılığını verecektir.

285) Rasul Muhammed ve mü'minlerden her biri, Rablerinden kendilerine indirilen şeylere iman etti ve imanın gereklerine uydu. Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve rasullerine Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman ettiler. "Rasullerinden hiçbirinin arasını ayırmayız, bizim için hepsi birdir. Göndermiş olduğun nebi ve rasuller vasıtasıyla emirlerini işittik ve itaat ettik, gereğince amel etmeye çalışıyoruz. Ey Rabbimiz! Senden dilediğimiz günahlarımızı bağışlamandır. Sen bizi affetmezsen helak oluruz. Çünkü biz senin emrine ne kadar itaat edersek edelim yine de istemeyerek, bilmeyerek, nefsimize uyarak, kasten veya unutarak sana karşı gelebiliriz. Bu yüzden senin affını diliyoruz. Bizler, işlediğimiz salih amellerden dolayı değil, ancak senin rahmetinle Cennete girebiliriz. Rabbimiz kesin olarak inanıyoruz ki dönüşümüz yalnız sanadır. Bunun bilincinde olarak hazırlık yapıyoruz. O günde utananlardan olmamak için gücümüz nisbetinde emirlerine uyuyor, yasaklarından kaçıyoruz." dediler.

286) Allah, hiç kimseye gücünün yettiğinden başkasını yüklemeyiz. Allah'ın emrettiği şeyler insanların kaldıracabileceği şeylerdir. Çünkü Allah'ın, insanlara kaldıramayacakları şeyleri yüklemesi ilahi hikmete zıttır. İnsanın işlediği her hayır kendi menfaatine, işlediği her şer yine kendi zararına. Bu sebeple kendisini seven ve kendisini Allah'ın can yakıcı azabından kurtarmak isteyen kimse hayrın her çeşidini işlesin, şerrin her türünden de uzak dursun. Çünkü sonuçta zarar ve menfaat kendisine dönecektir. Mü'minler Allah'a şöyle dua ederler: "Rabbimiz, ihmal ve önemsememeyle sebebiyle unuttur veya yanılırsak bu yüzden bizi sorumlu tutma! Rabbimiz, bizden önceki topluluklara günahları sebebiyle yüklediğin ağır yükümlülüklerin benzerini bize yükleme! Rabbimiz, günahlarımızdan dolayı gücümüzün yetmeyeceği ve kaldıramayacağı bir cezayı bize verme! Bize kolay şeyler emret! Bizim günahlarımızı affet, bizi bağışla, bize merhamet et! Senin dinini istediğin şekilde yaşamamız için bize yardım et ve bizi muvaffak kıl! Sen bizim mevlamızsın, senden başka dostumuz yoktur, senin dinini inkar eden kafirler topluluğuna karşı bize yardım et, bizi muvaffak kıl!.."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم (1) اللَّهُ - لَا إِلَهَ - إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (2) تَزَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (3) مِنْ - قَبْلُ - هُدًى لِلنَّاسِ - وَأَنزَلَ - الْفُرْقَانَ - إِنَّ - الَّذِينَ - كَفَرُوا بِآيَاتِ - اللَّهِ - لَهُمْ - عَذَابٌ - شَدِيدٌ وَاللَّهُ - عَزِيزٌ ذُو - انْتِقَامٍ (4) إِنَّ - اللَّهَ - لَا يَخْفَى عَلَيْهِ - شَيْءٌ - فِي - الْأَرْضِ - وَلَا فِي السَّمَاءِ (5) هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ - كَيْفَ - يَشَاءُ لَا إِلَهَ - إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (6) هُوَ الَّذِي أَنزَلَ - عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ - وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ - فَأَمَّا الَّذِينَ - فِي قُلُوبِهِمْ - زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ - مِنْهُ ابْتِغَاءَ - الْفِتْنَةِ - وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ - وَمَا يَعْلَمُ - تَأْوِيلَهُ - إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ - كُلٌّ مِنْ - عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ (7) رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ - لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (8) رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ - لِيَوْمٍ - لَا رَيْبَ - فِيهِ - إِنَّ - اللَّهَ - لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (9)

3- AL-İ İMRAN SURESİ

(Medine’de inmiştir, 200 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah’ın adıyla...

1) Elif, Lam, Mim.

2) Kendisinden başka ilah olmayan Allah; Hayy’dır, Kayyum’dur.

3) O, sana kitab’ı kendisinden öncekileri doğrulayıcı olmak üzere hak ile kısım kısım indirdi. Tevrat ve İncil’i ise topyekün indirmişti.

4) Bundan önce insanlar için bir hidayet idiler. Furkan’ı da indirdi. Doğrusu Allah’ın ayetlerini inkar eden kim-seler var ya, onlar için çok şiddetli bir azap vardır. Şüp-hesiz Allah Aziz’dir, intikam sahibidir.

5) Doğrusu yerdeki ve gökteki hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz!

6) O ki sizi rahimlerde dilediği gibi şekillendirir. O Aziz ve Hakim olandan başka ilah yoktur.

7) O sana kitab’ı indirdir. Ondaki ayetlerin bir kısmı muhkemdir ki onlar kitabın anasıdır. Diğerleri de müteşabihlerdir. Kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkar-mak ve onun tevlini aramak için müteşabih olanlarına tabi olurlar. Onun tevlini Allah’tan başka kimse bil-mez. İlimde derinleşmiş olanlar da derler ki: "Biz, ona iman ettik; hepsi Rabbimizin katındandır. Akıl sahiplerinden başkası düşünmez."

8) "Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğrilme! Bize katından bir rahmet bahşet; şüphesiz Vehhab olan sensin, yalnız sen!"

9) "Rabbimiz! Muhakkak ki sen, kendisinde hiçbir şüp-he olmayan bir günde insanları toplayacak olansın. Doğrusu Allah, vaadinden dönmez!"

1) Bakara: 2/1’e bakınız. 2) Bakara: 2/255’e bakınız.

3) Ey Muhammed! Allah, sana Kur’an’ı kendisinden önce indirilen Tevrat, Zebur, İncil, Musa ve İsa’nın sahifelerinin Allah katından geldiğini doğrulayıcı olmak üzere açık ve nihai delil ile kısım kısım indirdi. Tevrat ve İncil’i ise bir bütün olarak indirmişti. Tevrat ve İncil sonradan tahrif edildikleri için şu anki nüshalarında bir çok şirk unsuru içermektedir. Günümüzdeki Tevrat, Buhtu’n-Nasr’ın Yahudileri yenip köle edinmesinden sonra yazılmıştır. İncil ise İsa’nın hayatı ve öğütlerini anlatan Matta, Markos, Lukas ve Yuhanna adlı dört kitap ile Pavlos, Petrus, Yuhanna ve Yakub’un mektupları ve Yuhanna’nın rüyalarından oluşan ve Ahdi cedid denilen bir kitapta toplanmıştır.

4) Tevrat ve İncil, Kur’an’ın indirilmesinden önce insanlar için bir hidayet rehberi idiler. Allah, insanlara doğruyu yanlıştan ayırma kabiliyeti verdi ve onlara bir çok kitap ve sahifeler indirdi. Allah’ın insanlığa gönderdiği ve hükmü kıyamete kadar baki kalacak kitap hakkı batıldan ayrıran Kur’an’dır. Doğrusu Allah’ın apaçık ayetlerini inkar eden kimseler var ya, onlar için çok şiddetli ve sürekli bir azap vardır. Şüphesiz Allah galip ve güçlü olan, herşeyi yenen, hiçbir şeye yenilmeyen, suçlulara layık olduğu cezayı verendir.

5) Doğrusu yerdeki ve gökteki hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz! O, gizli-açık herşeyi en ince ayrıntısına kadar bilir ve hesaba çeker.

6) Allah sizi annelerinizin rahimlerinde dilediği gibi şekillendirir, renk, hacim ve cinsiyet verir. Anne rahmindeki çocuğun cinsiyetini, karakterini, müslüman mı kafir mi olacağını, rızkını, ecelini bilir. Galip ve güçlü olan, herşeyi yenen, hiçbir şeye yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan, herşeyi olduğu gibi bilen ve gerekeni en güzel şekilde yapan Allah’tan başka ibadete layık ilah yoktur.

7) Ey Muhammed! Kur’an’ı sana Allah indirdi. Hiçkimsenin bu konuda şüphesi olmasın. Bu kitabın içerisinde birbirine zıt hiçbir hüküm yoktur. Ayetleri birbirleriyle çelişkili değildir. Kur’an’daki ayetlerin bir kısmı muhkemdir ki onlar kitabın temeli ve esasıdır. Bunlar manası ve tefsiri bilinen, tek mana ifade eden, başka mana verilemeyen, manası tahrif edilip sapıtılamayan, başka delillere ve açıklamalara ihtiyaç duyulmadan anlaşılan, haramı, helali, emirleri, nehiyleri, vaadi, tehdidi, cezaları, öğütleri ve ibretleri belirten, nesheden, kendisiyle amel edilen ayetlerdir. Kur’an’ın çok az bir kısmı da müteşabihlerdir. Bunlar gerçek manasını Allah’tan başka kimsenin bilmediği, birkaç manaya gelen, manası tahrif edilmeye, değişik manalar verilmeye müsait olan, anlaşılması için başka delillere ve açıklamalara ihtiyaç duyulan, Kur’an’ın yeminlerini ve misallerini anlatan, neshedilen ve kendisiyle pratik hayatta amel edilmeyen ayetlerdir. Kalplerinde şüp-he hastalığı bulunan, hakkı istemeyen kimseler, müslümanlar arasında fitne çıkarmak için müteşabih ayetleri heva ve heveslerine göre te’vil ederler. Halbuki müteşabih ayetlerin gerçek tevlini Allah’tan başka kimse bilemez. İlimde derinleşmiş olan kimseler ancak Allah’ın dilediği oranda cüz’i bilgiye sahip olurlar. Onlar şöyle derler: "Biz, muhkemiyle müteşabihleriyle Kur’an ayetlerinin tamamına iman ettik; hepsi Rabbimizin katındandır. Aralarında hiçbir gelişki yoktur. Akıl sahiplerinden başkası böyle düşünmez."

8) "Rabbimiz, bizi doğru yol olan İslam’a ilettikten sonra kalplerimizi eğrilme! Şeytanın vesveselerini bizden uzak tut! Bizi bu yolda sabit kıl! Bize katından bir rahmet, fazilet, ikram, kuvvet ve sebat ver; ki İslam hidayeti üzere yaşayalım ve bu iman üzere ölelim. Aksi taktirde dünya ve ahiret mutluluğunu elde edemeyiz. Şüphesiz kullarına karşılıksız nimet veren ve onlara ihsan eden sensin yalnız sen!"

9) "Rabbimiz! Muhakkak ki sen, geleceği konusunda hiçbir şüp-he olmayan bir günde insanları toplayacak ve onları hesaba çekecek olansın. Bizim bu konudaki imanımızda asla bir tereddüt söz konusu değildir. Biz o gün için hazırlık yapıyoruz. İnşallah senin rahmetinle Cennet’e gireceğiz. Doğrusu sen, vaadinden dönmeysin! İman edenleri Cennet’e, inkar edenleri ise Cehennem’e girdirirsin."

إِنَّ الدِّينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ (10) كَذَابِ آلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ
شَدِيدُ الْعِقَابِ (11) قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
سَعْيُهُمْ بَشَرٌ لَمْ يَنْجُوْا إِلَى جَهَنَّمَ
وَبَشَرِ الْمَهَادِ (12) قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ
فِي فَيْتِنِ النَّاسِ فَتْنَةً تُمَاقِلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأَخْرَى كَافِرَهُ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ
رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ
يَبْنِئْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي
الْأَبْصَارِ (13) رُبَّنَ لِلنَّاسِ هُبُ
الْبُشَاهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالنِّسَاءِ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِصَّةِ وَالْحَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
وَالْجَزْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ (14) قُلْ
أُوتِيتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَرْوَاحٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ (15)

10) Doğrusu küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kim-seler var ya; onların malları da çocukları da Allah'tan olan hiçbir şeyi kendilerinden asla uzaklaştıramazlar! İşte onlar, ateşin yakıtıdır.

11) Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin adeti gibi, bizim ayetlerimizi yalanladılar. Allah da on-ları günahları sebebiyle yakalayiverdi. Doğrusu Allah, azabı şiddetli olanıdır.

12) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimselere de ki: "Yakında yenileceksiniz ve cehenneme toplanacaksınız. Ne kötü bir döşek!"

13) Muhakkak ki karşılaşan iki toplulukta sizin için bir ayet vardır. Bir topluluk Allah yolunda savaşıyordu. Diğeri ise kafirdi. Onları göz görüşüyle kendilerinin iki katı olarak görüyorlardı. Doğrusu Allah dilediğini yar-dımıyla destekler. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için bir ibret vardır...

14) Kadınlar, oğullar, altın ve gümüşten yığın yığın biriktirilmiş mallar, salma atlar, sağmal hayvanlar ve ekinlere duyulan şehvetlerin sevgisi insanlara süslü kı-lınmıştır. İşte bunlar dünya hayatının metadur; varla-cak güzel yer ise Allah katındadır...

15) De ki: "Size bunlardan daha hayırlısını haber ve-reyim mi? Takva sahibi olanlar için Rableri katında, altından nehirler akan, içlerinde sürekli kalıcı olduk-ları cennetler, tertemiz kılınmış eşler ve Allah'tan bir rıza vardır... Doğrusu Allah kullarını hakkıyla gören-dir!"

10) Doğrusu küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimseler var ya; onların malları da çocukları da Allah'tan başlarına gelecek olan dünya ve ahiret azabını kendilerinden asla uzaklaştıramazlar! İşte onlar, rasulün getirdiklerinden yüz çevirdikleri ve inkar ettikleri için ateşin yakıtıdır. Onlar, Cehennem'de sürekli azap içerisinde kalacaklardır. Nitekim Kureyş müşrikleri sayı ve tehzizat bakımından mü'minlerden fazla olmasına rağmen Bedir'de yenildi, ölenleri Cehennem'e odun oldular.

11) Kureyş müşrikleri de tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan önceki Nuh, Hud, Salih ve Lut'un kavimlerinin adeti gibi, bizim rasulümüzü ve ayetlerimizi yalanladılar. Allah da diğer kavimleri cezalandırdığı gibi onları günahları sebebiyle Bedir'de cezalandırdı. Mü'minler sayı bakımından az olmalarına rağmen Allah'ın yardımıyla onlara ağır bir darbe indirdi. Doğrusu Allah, azabı şiddetli olanıdır.

12) Ey Muhammed! Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden, azgın Kureyş müşriklerinin başına gelen şeylerden ders almayan kibirli Yahudilere de ki: "Eğer bu inadınızdan ve ırkçılığınızdan vazgeçip de müslüman olmazsanız yakında siz de yenileceksiniz ve ahiret gününde de cehenneme sürüleceksiniz. Orası sizin toplanacağınız ne kötü bir döşektir!" Allah bu vaadini yerine getirdi. Müslümanlar, Bedir zaferinden sonra müslüman bir kadının örtüsünü açmaları ve buna engel olmak isteyen bir müslümanı öldürmeleri nedeniyle Beni Kaynuka yahudilerini Medine'den sürdüler. Uhud savaşından sonra da Rasulullah'ı öldürmek isteyen Beni Nadir yahudilerini Medine'den sürdüler. Hendek savaşından sonra ise müslümanlarla yaptıkları anlaşmaya ihanet ederek müşriklerle birleşen Beni Kureyza yahudilerini öldürdüler. Daha sonra da Hayber'i tamamen fethettiler. Bunlar dışında müslümanlarla savaşan diğer yahudilerden de cizye aldılar.

13) Muhakkak ki Bedir'de karşılaşan iki toplulukta sizin için bir ibret vardır. Mü'min topluluk Allah yolunda savaşıyordu. Diğer topluluk olan Kureyşliler ise kafirdi. Kafirler mü'minlerin üç katı olmasına rağmen Allah, kafirlerin sayısını mü'minlerin gözünde azalttı. Mü'minler, kafirleri kendilerinin iki katı olarak görüyorlardı. Allah mü'minlere bu savaşta çok yardım etti. Doğrusu Allah, istediği şekilde iman eden kullarına yardım eder. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için Allah'ın varlığına ve birliğine işaret eden bir delil vardır...

14) Kadınlar, çocuklar, altın ve gümüşten yığın yığın biriktirilmiş mallar, cihad için hazırlanmış semiz ve güzel atlar, her türlü ulaşım araçları, inek, deve, koyun, keçi gibi sağmal hayvanlar ve topraktan çıkan ürünlere duyulan şehvetlerin sevgisi insanlara süslü kılınmıştır. Allah bunların sevgisini insanın fitratına yerleştirmiştir. İşte bunlar dünya hayatının zinetidir. Bunlar aynı zamanda insanlar için bir imtihan vesilesidir. Bu nimetleri, şeytanın hile, aldatma ve vesveselerine kanmadan, Allah'ın razı olduğu ve istediği şekilde değerlendirenler, dünya ve ahiret mutluluğunu elde edeceklerdir. Bu metalar bize dünyada geçici mutluluk verir. Varılacak güzel yer Allah katındadır, Cennettir... Cennet, ancak nefsin hoşuna gitmeyen şeyler aşarak ve sabredilerek kazanılır. Cehennemden kurtulmak ise ancak nefsin arzuladığı ve hoşuna giden şeyleri terketmekle olur. İslam dini insan fitratındaki arzu, istek ve eğilimleri gözardı etmez. Onları baskı altında tutmaz ve örtmez. Bilakis onların var olduğunu kabul eder ve onları kontrol altına alarak hayırlı yönleri sevk etmeyi öğretir.

15) Ey Muhammed insanlara de ki: "Size bu metalarından daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emrettiği şeyleri yerine getiren, yasakladıkları şeylerden kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakınan kimseler için Rableri katında, ağaçların ve odalarının altlarından oluksuz, kanalsız, baldan, süten, sudan, şaraptan nehirler akan, içlerinde sürekli kalıcı oldukları cennetler, hayız, nişas, kötü ahlak ve diğer bütün pisliklerden beri tertemiz kılınmış eşler ve Allah'ın rızası vardır... Allah ebedi olarak mü'minlerden razı olacak ve onlara kızmayacak, gazap etmeyecektir. Doğrusu Allah kullarını hakkıyla gören, kullarının maslahatını ve onlara fayda verecek şeyleri en iyi bilendir!"

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغَعِرْ لَنَا
 دُئُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (16)
 الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
 وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ
 (17) شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
 بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 (18) إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا
 اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعَثْنَا فِيهِمْ رَسُولًا
 لِيَكْفُرَ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ (19) فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ
 أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
 لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
 أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ
 بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (20) إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ
 وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
 النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (21)
 أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 (22)

16) Onlar ki: "Rabbimiz! Şüphesiz biz iman ettik, bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!" derler.

17) Sabredenler, sadık olanlar, gönülden itaat edici olanlar, infak edenler ve şehirlerde bağışlanma dile-yenlerdir.

18) Allah, kendisinden başka ilah olmadığına adaleti ayakta tutarak şahitlik etti melekler ve ilim sahipleri de... O'ndan başka ilah yoktur. O, Aziz'dir, Hakim'dir.

19) Doğrusu Allah katında din İslam'dır. Kitap verilen-ler ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki haset sebebiyle ihtilafa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir!

20) Artık seninle tartışılarsa de ki: "Ben yüzümü Allah'a teslim ettim; bana uyanlar da..." Kitap verilen kimselere ve ümmilere de ki: "Teslim oldunuz mu?" Şayet teslim olurlarsa muhakkak hidayete ermiş olurlar. Yüz çevirirlerse artık sana düşen yalnızca tebliğdir. Şüphesiz Allah kullarını hakkıyla görendir.

21) Doğrusu Allah'ın ayetlerini inkar edenler, nebileri haksız yere öldürenler ve adaletle emreden kimseleri öldürenler var ya; onları çok acıklı bir azap ile müjdele!

22) İşte onlar dünyada da ahirette de amelleri boşa gidenlerdir. Onların yardımcıları yoktur!

16) Takva sahipleri: "Rabbimiz! Şüphesiz biz gerçek manada iman ettik, bu imanımız aklın derinliğine yerleşmiş olan, kalbe hükmeden ve onu kontrol altında tutan şüpheden uzak, kesin bir inanç ve bu inanca uygun söz ve amellerdir. Unutma, cehalet veya kuzgunluk sebebiyle işlemiş olduğumuz günahları bağışla, biz günahlarımızda ısrar edenlerden değiliz. Bu günahlar bizi Cehennem ateşine götürür. Biz o azaba dayanamayız. Sen bizi ateş azabından koru!" derler.

17) O takva sahipleri, masiyetlere ve arzularına karşı direnenler, Allah'ın emirlerine itaate devam edenler, niyet, söz ve amellerinde doğru ve dürüst olanlar, Allah'a huşu içerisinde gönülden boyun eğici olanlar, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdikleri şeylerin bir kısmını Allah yolunda, Allah rızası için ve Allah'ın istediği şekilde infak edenler ve şehir vakitlerinde Allah'tan bağışlanma dileyenlerdir.

18) Allah, kendisinden başka ibadete layık ilah olmadığını, yarattığı herşeyde adil davranarak, kullarına fiziki ve akli delillerle bildirdi, açıkladı ve gösterdi. Melekler ve ilim sahipleri de buna şahitlik ettiler. Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur. Allah, yenilmeyen, mükemmel bir kuvvet ve kudret sahibi olan, büyüklük ve azametinin yücesine sahip olan, sözünde, fiillerinde, koyduğu nizamda, takdir ettiği şeylerde en doğru olanı yapandır. Bu ayet, ilmin ve alimlerin faziletini, manası bilinmeden ve bu manaya uygun amel edilmeden söylenen Lailahe illallah sözünün kişiye hiçbir fayda vermeyeceğini gösteren delillerdendir.

19) Doğrusu Allah'ın kabul ettiği, razı olduğu ve katında geçerli saydığı din İslam'dır. O'nun dışındaki diğer dinler batıl ve geçersizdir. Yahudi ve Hristiyanlar bilgisizlik ve cehaletlerinden dolayı değil ancak kendilerine ilim geldikten sonra dünya metaı, makam ve mevki elde etmek ve aralarındaki kin ve haset sebebiyle ihtilafa düştüler. Yahudiler Uzeyr'in, Hristiyanlar ise İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu iddia ettiler ve her iki grup da birbirini tekfir etti. İttifak ettikleri tek nokta geleceği kitaplarında apaçık bir şekilde bildirildiği halde Muhammed'i ve Kur'an'ı inkar etmeleridir. Kim Allah'ın ayetlerini bile bile inkar ederse, şüphesiz Allah hesabı çabuk gören ve gereken cezayı verendir! Bir işi yapması O'nu diğer işten alıkoymaz. O'nun herşeye gücü yeter. Allah'ın azabı bu kimselere her an gelebilir.

İslam: Allah'ın gönderdiği rasullere bağlanmak ve onların Allah katından getirdiklerine boyun eğip kayıtsız şartsız, zahiren ve batınen teslim olmaktır. İman etmek için hakkı bilmek yetmez. Hakka uygun amel etmek ve onu bozacak şeylerden uzak durmak gerekir.

20) Ey Muhammed! Hakkı apaçık delillerle anlattıktan sonra heva, heves ve isteklerine ters düştüğü için inat ederek kabul etmeyenler seninle tartışılarsa artık onlarla tartışma. Tartışmak onlara fayda vermez. Çünkü onlar hakkı kabul edici değildirler. Onlara de ki: "Ben kendimi tamamen Allah'a teslim ettim; bana uyanlar da öyle. Aramızda inanç noktasında bir ayrım söz konusu değildir." Yahudi, Hristiyan ve müşriklere de ki: "Allah'ın hükümlerine zahiren ve batınen teslim oldunuz mu?" Şayet teslim olurlarsa muhakkak hidayete ermiş olurlar. Fakat itaatten yüz çevirir batıl itikatlarında yaşamaya devam ederlerse artık sana düşen yalnızca tebliğdir. Allah onlar hakkındaki hükmünü verinceye kadar onları şimdilik bu halleriyle başbaşa bırak. Sen iman etmeleri için onlar üzerine zorlayıcı değilsin. Onların işlediği günahlardan sana bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah kullarını hakkıyla gören ve onları hesaba çekecek olandır.

21) Doğrusu Allah'ın apaçık ayetlerini bile bile inkar edenler, Zekeriyya, Yahya gibi masum nebileri haksız yere öldürenler ve insanlara hakkı ve adaleti emreden münkerden nehyeden kimseleri öldürenler var ya; onları çok acıklı ve ebedi bir Cehennem azabı ile müjdele!

22) İşte onlar dünyada da ahirette de amelleri boşa gidenlerdir. Dünyada yaptıkları iyiliklere karşı övülmeyi değil yerilmeyi, teşekkürü değil lanetlenmeyi hak edecekler, ahirette ise ateşe atılacaklardır. Onların ateşten çıkmaları konusunda yardımcıları da yoktur!

أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِمْ
 الْكِتَابَ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ
 مُعْرِضُونَ (23) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ
 تَمَسَّ النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ
 فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (24) فَكَيْفَ
 إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ
 وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ (25) قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ
 تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ
 مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ
 تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ (26) تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
 وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ
 مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
 وَتَرزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (27) لَا
 يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
 دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ
 تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُخَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ
 وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (28) قُلْ إِنْ تُخَفُوا
 مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَوْهُ يُعَلِّمُهُ اللَّهُ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 (29)

23) Kitaptan bir nasip verilen kimseleri görmedin mi? Aralarında hükmetmesi için Allah'ın kitabına çağırılı-yorlar da, sonra onlardan bir grup dönüyor; onlar yüz çeviricidirler.

24) Bu onların: "Bize sayılı günlerden başka asla ateş dokunmayacaktır." demeleri sebebiyledir. Doğrusu uydurdukları şeyler onları dinleri hakkında aldatmıştır.

25) Onları kendisinde hiçbir şüphe olmayan bir gün için topladığımız zaman nasıl olacak? Herkese kazandığı tastamam verilecek ve onlar zulme uğratılmayacaklar.

26) De ki: "Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Mülkü di-lediğine verirsın; dilediğinden de mülkü alırsın. Dilediğini aziz edersin; dilediğini de zelil kııarsın. Hayır ancak senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye kadırsın."

27) "Geceyi gündüze eklersin, gündüzü de geceye ek-lersin. Ölüden diri-yi çıkarırsın, diriden de ölü-yü çıkarırsın, dilediğini de hesapsız rızıklandırırırsın."

28) Mü'minler, mü'minleri bırakıp ta kafirleri veliler edinmesinler! Her kim bunu yaparsa Allah'tan hiçbir şey üzerinde değildir. Ancak onlardan sakınılabilecek bir şeyden sakınmanız müstesna. Buna rağmen Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Muhakkak ki dönüş yal-nız Allah'adır.

29) De ki: "Sinelerinizde olanı gizleseniz de açıklasanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde her ne varsa bilir. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir."

23) Ey Muhammed! Kendilerine Allah tarafından ilahi kitap gönderilen Yahudi, Hristiyan ve Müslümanlardan bir takım hasta ruhlu münafıkların yaptıklarının gördün mü? Allah'tan kendilerine indirilen kitaba inandıklarını dilleriyle söylemelerine rağmen ihtilaf ettikleri meselelerde aralarında hükmetmesi için Allah'ın kitabına çağırıldıklarında içlerinden bir grup Allah'ın hükmünden kaçıyor, gelmek istemiyor; zaten onlar Allah'ın hükmünü kabul etmedikleri için daima haktan yüz çeviricidirler. Sen onlara aldırış etme!

24) Nefislerine ağır geldiği için Allah'ın hükümleriyle muhakeme olmak istemeyenler bir takım bahaneler uydururlar. Örneğin Yahudiler: "Bizler Allah'ın sevgili çocukları olduğumuz için bize yedi veya kırk gün gibi sayılı günlerden başka asla ateş dokunmayacaktır." derler. Müslüman olduğunu iddia eden kimselerin de buna benzer iddiaları vardır. Onlara göre Lailahe illallah'ı manasını bile bilmeden sadece dille söylese, hayatını bu kelimenin manasına aykırı olarak bile düzenlese mutlaka sonunda Cennet'e gidecektir. Doğrusu hiçbir sahih delile dayanmadan heva ve heveslerine göre uydurdukları batıl iddialar onları dinleri konusunda aldatmıştır.

25) Onları geleceği konusunda hiçbir şüphe olmayan ahiret gününde biraraya topladığımız zaman halleri nasıl olacak? O gün herkese dünyadayken yaptığı iyi ve kötü amellerin karşılığı hiçbir eksikliğe uğratılmaksızın ve zulmedilmeksizin verilecektir.

26) Ey Muhammed de ki: "Ey mülkün yaratıcısı ve hüküm koyucusu olan Allah'ım! Akıl, ilim, güzel ahlak, mal, makam, mevki gibi mülk kavramına giren değerli şeyleri hakeden kimseye verirsın; haketmeyen kimseden de alırsın. Razı olduğun kimseyi aziz ve şerefli kııarsın; hoşnut olmadığın kimseyi de zelil ve riisvay edersin. Her türlü hayır ancak senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye gücü yetensin."

27) "Bazen geceyi gündüzden uzun tutar, bazen de gündüzü geceden uzun tutarsın. Bunları hep birbiri ardınca getirirsin. Ölüden diri-yi, kafirden mü'mini, cahilden alimi, şerli olandan hayırlı olanı, tohumdan ağacı, nutfeden insanı, yumurtadan kuşu çıkarırsın. Aynı şekilde diriden ölü-yü, mü'minden kafiri, alimden cahili, hayırlı olandan şerli olanı, ağaçtan tohumu, insandan nutfeyi, kuştan yumurtayı çıkarırsın, razı olduğun kimseyi de hesapsız ve sınırsız bir şekilde lutfundan rızıklandırırırsın."

28) Mü'minler, mü'min kardeşlerini bırakıp ta düşmanları olan kafirleri dost ve yardımcı edinmesinler! Her kim bunu yaparsa Allah'tan bekleyecekleri hiçbir şeyleri yoktur. Allah onlardan uzaktır. Ancak kafirlerden sakınmanız gerektirecek bir şey olması müstesna. O zaman onlara dinin caiz gördüğü şekilde takiiye yapabilirsiniz. Buna rağmen Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Onlardan korkmayın. Onlar size Allah izin vermedikçe hiçbir şey yapamaz. Muhakkak ki öldükten sonra hesap vermek üzere hepinizin döneceği yer yalnız Allah'dır.

Takiiye: Nefsi, malı, ırzı korumak için kafirlere kalpte buğz olmakla birlikte dille vela gösterisinde bulunmak. **Küfür olan vela kapsamına giren ameller:** 1- Kafirlerle itaat etmek, heva ve heveslerine uymak. 1- Yardım etmek, desteklemek. 3- Sevmek, saygı göstermek 4- Hatalarına göz yummak, geçiştirmek. 5- Sırdaş edilmek, güvenmek, yakınlık göstermek. 6- Müslümanlara tercih etmek. 7- İslam'ın menfaati sözkonusu olmadığı halde onlarla birlikte ikamet etmek. 8- Küfürlerine rıza göstermek. 9- Meyletmek. 10- Benzemek, giyim-kuşam ve modalarını taklid etmek. 11- Grup ve partilerine üye olmak. 12- İslam devletinde onları önemli mevkilere getirmek.

29) Ey Muhammed mü'minlere de ki: "Kafirlere belli şartlar altında takiiye yapmanıza izin verilmiştir. Fakat şunu unutmayın sinelerinizde olanı gizleseniz de açıklasanız da Allah onu bilir ve sizi onunla hesaba çeker. Hüküm zahire göre olduğu için dünyada iken bir çok insanı aldatabilirsiniz. Fakat Allah'ı asla aldatamazsınız. Göklerde ve yerde her ne varsa bilir. Hiçbir şey O'na gizli kalmaz. Kıyamet günü herkese yaptıklarının karşılığını verecektir. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir. Hiçbir şey O'na ağır gelmez."

تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُخَذَّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ
بِالْعِبَادِ (30) قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (31) قُلْ
أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ قَانَ تَوَلَّوْا قَانَ
اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ (32) إِنْ اللَّهَ
اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ (33) ذُرِّيَّةَ
بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
(34) إِذْ قَالَتْ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي
نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا
فَتَقَبَّلَ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
(35) فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا
مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنْ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (36) فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا
بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَوَقَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا
الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ
يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

30) Her bir nefis hayır olarak yaptıklarını bulacağı gün her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını isteyecek. Böylece Allah sizi ken-disinden sakındırıyor. Doğrusu Allah kullarına karşı Rauf'tur.

31) De ki: "Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Muhakkak ki Allah Ğafur'dur, Rahim'dir."

32) De ki: "Allah'a da Rasul'e de itaat edin! Yüz çevirirlerse elbette ki Allah, kafirleri sevmez."

33) Doğrusu Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti.

34) Bazısı bazısından olan bir zürriyettir. Şüphesiz ki Allah Semi'dir, Alim'dir.

35) Hani İmran'ın karısı demişti ki: "Rabbim, doğrusu ben karnımdakini azad edilmiş olarak sana adadım; benden kabul et! Şüphesiz Semi' ve Alim olan sensin, yalnız sen!"

36) Onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu elbette en iyi bilendir- dedi ki: "Rabbim, elbette ben onu kız doğurdum." Erkek kız gibi değildir. "Ona Meryem adını verdim. Doğrusu ben onu da soyunu da kovulmuş şeytandan sana sığındırıyorum!"

37) Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabul ile kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya'yı da ona kefil kıldı. Zekeriyya onun yanına, mihraba her girdiğinde onun yanında bir rızık buluyordu. Dedi ki: "Ey Meryem! Bu sana nereden?" Dedi ki: "O Allah katındandır. Şüphesiz ki Allah dilediğini hesapsız rızık-landırır!"

30) Ey Mü'minler! Hatırlayın o günü ki herkes, dünyada Allah'ın rızasına uygun olarak yaptıklarının karşılığını eksikliğe uğratılmaksızın bulacağı ahiret gününde, dünyada iken her ne kötülük işlediyse onu da görecektir, pişmanlıktan günahlarıyla ve o günle kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını isteyecektir. Allah sizi emirlerine karşı gelmekten sakındırıyor. Doğrusu Allah kullarına karşı çok merhametlidir. Onlara hakkı bulmaları için rasuller göndermiştir. Allah insanlara azap etmek istemiyor. Bu yüzden rasuller göndererek onları uyandırıyor.

31) Ey Muhammed! De ki: "Ey insanlar! Allah'ı gerçekten seviyorsanız her konuda bana uyun, hayatınızı benim getirdiklerime uygun olarak düzenleyin ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlayıp Cennet'le mükafaatlandırsın. Muhakkak ki Allah, tevbe eden kullarının günahlarını örten, bağışlayan, Rasule itaat eden kişiyi affeden, hem dünyada hem de ahirette o kişiye merhamet edendir."

32) Ey Muhammed! De ki: "Ey insanlar! Allah'a da Rasul'e de itaat edin! Kur'an ve sahih sünnetin emir ve yasaklarına kayıtsız şartsız teslim olun! Eğer itaatten yüz çevirirlerse elbette ki Allah, hakkı inkar eden kafirleri sevmez. Onları Cehennem azabıyla cezalandırır."

33) Doğrusu Allah, ilk insan ve ilk nebi olan Adem'i, ilk rasul ve insanlığın ikinci atası olan Nuh'u, İbrahim ailesini (İsmail, İshak, Yakup, Yusuf) ve Musa'nın babası olan İmran ailesini (Musa, Harun) ve Meryem'in babası olan İmran ailesini (Meryem, İsa) zamanlarındaki bütün insan, melek ve cinler üzerine seçti, üstün kıldı. Onlardan nebiler ve rasuller çıkardı. İbrahim ailesinden gelen son nebi ve rasul olan Muhammed'i ise alemlere rahmet olarak gönderdi.

34) Bunlar din ve takva bakımından, ihlas ve tevhid inancı yönünden birbirlerinden olan soylardır. Allah'ın üstün kıldığı Adem, Nuh, İbrahim ailesi ve İmran ailesinin soyundan gelen her çağ ve dönemdeki mü'minler fazilet, iyi ahlak, dinlerini ve insanların menfaatlerini gözetme bakımından birbirlerine benzerler. Şüphesiz ki Allah söylenen sözleri duyan, gizli açık herşeyi bilen ve hesaba çekecek olandır.

35) Hani bir zamanlar Meryem'in babası olan İmran'ın karısı Hanne demişti ki: "Rabbim, doğrusu ben karnımdaki çocuğu hür olması, senden başka kimseye ibadet etmemesi için sana adadım; benden kabul et! Şüphesiz herşeyi işiten ve herşeyi bilen sensin, yalnız sen!"

36) Hanne karnımdaki çocuğu doğurduğunda Beytu'l-Makdis'e kabul edilmeyeceğini düşündü, üzülerek dedi ki: "Rabbim, ben erkek çocuk doğurmamı arzulayarak bu duayı yapmıştım, fakat senin de bildiğin gibi kız çocuğu doğurdum. Erkek kız gibi değildir. Hayız vb. sebeplerden dolayı devamlı sana ibadet edemez, erkeklerin arasında devamlı bulunamaz, bulunsu bile ithamlardan kurtulamaz. Ona Allah'a ibadet eden anlamına gelen Meryem adını verdim. Doğrusu ben onu da soyunu da kovulmuş şeytandan sana sığındırıyorum! Onları ancak sen koruyabilirsiniz!" Allah Hanne'nin ihlasını bildiği için duasını kabul etti ve şöyle buyurdu: "Erkek kız gibi değildir. Fakat üzülme! Ben onu, erkeğin yapamayacağı bir iş için yarattım. Bu kızın değeri ve görevi büyüktür. Onun görevini ancak ben bilirim. Senin ne doğuracağını ve doğurduğun kızın ileride ne olacağını elbette en iyi bilen benim. Çünkü benim ilimim herşeyi kuşatmıştır."

37) Bunun üzerine Rabbi Meryem'i razı olduğu şekilde kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi, iyi bir şekilde en güzel ahlak üzere eğiterek yetiştirdi. Sütten kesildikten sonra eniştesi rasul Zekeriyya'yı da onu iyi bir ahlak ve ilimle eğitmekle görevlendirdi. Zekeriyya, mihrab adı verilen tapınağın ön kısmında bulunan odacığa her girdiğinde, Meryem'in yanında yazın kış meyvelerini, kışın da yaz meyvelerini buluyordu. Zekeriyya dedi ki: "Ey Meryem! Bu meyveler sana nereden geldi?" Meryem dedi ki: "O Allah katındandır. Allah'ın ikramıdır. Şüphesiz ki Allah dilediği kimseye, haketmese bile hiçbir karşılık belemeksizin ve sıkıntıya düşmeksizin hesapsız rızık verir." Allah'ın veli kullarına katında bir ikram olarak verdiği olağan üstü şeylere keramet denir. Keramet hakıdır. Fakat dinde delil kaynağı değildir.

هَٰذَا لَكَ دُعَاؤُكَ رَبَّكَ قَالَ رَبُّ هَبْ
 لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ
 الدُّعَاءِ (38) فَتَدَبُّهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ
 قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ
 يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ
 اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ
 (39) قَالَ رَبِّ أَتَى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
 وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
 كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (40) قَالَ
 رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
 النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادْكُرْ رَبَّكَ
 كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعِشِيِّ وَالْإِكْبَارِ (41)
 وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
 اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ (42) يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي
 لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ
 (43) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
 إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ
 أَفَلَا مَهُمُ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ
 لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ (44) إِذْ قَالَتِ
 الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ
 بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
 ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ (45)

38) Zekeriyya işte orada Rabbine dua etti. Dedi ki: “Rabbim, bana katından tertemiz bir zürriyet bağışla! Muhakkak ki sen duayı hakkıyla işitensin.”

39) O, mihrapta durup namaz kılarken melekler ona seslendi: “Şüphesiz Allah sana Allah’tan olan bir kelimeyi tasdik edici, efendi, nefesine hakim ve salihlerden bir nebi olan Yahya’yı müjdeliyor!”

40) Dedi ki: “Rabbim, bana ihtiyarlık gelip çatmışken eşim de kısırken benim nasıl oğlum olabilir?” Buyurdu ki: “İşte böyledir, Allah dilediğini yapar!”

41) “Rabbim bana bir alamet ver!” dedi. “Senin ala-metin insanlarla işaretleşmen dışında üç gün konuş-mamandır. Rabbini çokça zikret ve sabah akşam tesbih et!” buyurdu.

42) Hani Melekler demişlerdi ki: “Ey Meryem! Şüphesiz Allah seni seçti, seni tertemiz kıldı. Seni alemlerin kadınlarına üstün kıldı.”

43) “Ey Meryem Rabbine gönülden itaat et! Secde et ve rüku edenlerle beraber rüku et.”

44) İşte bunlar gayb haberlerindendir ki biz onu sana vahy ediyoruz. Meryem’e hangisi kefil olacak diye ka-lemelerini atarlarken sen yanlarında değildin, çekişirler-ken de sen yanlarında değildin.

45) Hani melekler demişlerdi ki: “Ey Meryem! Allah seni kendinden bir kelime ile müjdeliyor. İsmi Meryem oğlu İsa Mesih’tir, dünyada da ahirette de şanı yücedir ve yakın kılınanlardandır.”

38) Zekeriyya Meryem’in yanında, mihrapta Allah’ın Meryem’e verdiği ikramları görünce Rabbine dua etti. Dedi ki: “Rabbim, bana katından Meryem gibi tertemiz, salih bir nesil bağışla! Muhakkak ki sen ihlaslı kullarının dualarını hakkıyla işiten ve icabet edensin.”

39) Zekeriyya, mihrapta durup namaz kılarken melekler ona seslendi: “Şüphesiz Allah sana Allah’ın ‘ol’ kelimesi ile babasız olarak meydana gelen İsa’yı ve Allah katından gelen kitapları tasdik edici, kavmine efendilik eden ve sözüne başvurulun, ilim ve takvada ileri ve şerefli bir kişi, nefesine hakim olup haramlardan uzak duran ve Allah’ın emirlerini yerine getiren, insanların haklarını veren salih kullarından bir nebi olan Yahya’yı müjdeliyor!” Yahya (a.s.) hiç evlenmemiştir. Kafası kesilerek şehid edilmiştir.

40) Zekeriyya sevincin verdiği heyecanla bunun keyfiyetini merak ederek dedi ki: “Rabbim, bana ihtiyarlık gelip çatmışken eşim de çocuk doğuramayacak yaştaymken benim nasıl oğlum olabilir?” Allah buyurdu ki: “İşte böyledir, Allah size bu şekilde de çocuk vermeye kadirdir. Çünkü Allah dilediğini yapar! Hiçbir şey O’na ağır gelmez.”

41) Zekeriyya sevinç ve heyecanla: “Rabbim bana çocuğumun ne zaman olacağına dair bir alamet ver! Benim bunu öğrenmem mümkün değil.” dedi. Allah onun bu isteğini kabul etti ve sakinleşmesi için ona: “Senin alametinin insanlarla el, göz, dudak, kaş, baş vb. uzuvlarla işaretleşmen dışında üç gün konuşmamandır. Ancak zikir ve tesbih amacıyla konuşabilirsin. Bunun için Rabbini çokça zikret ve sabah akşam tesbih et!” buyurdu.

42) Hani Melekler bir zamanlar demişlerdi ki: “Ey Meryem! Şüphesiz Allah seni insanlar arasından babasız dünyaya gelecek İsa’yı doğurman için seçti, seni günahlardan, hayız, nifas gibi pisliklerden tertemiz kıldı, arındırdı. Seni yaşadığın dönemdeki kadınların en üstünü kıldı.” Meryem rasul değildir. Çünkü rasuller erkeklerden olur. Fakat Allah’ın ona vahyetmesini delil alan bazı alimler Meryem’in nebi olduğunu söylemişlerdir. Bazı alimler de bunun ilham olduğunu iddia ederek veli olduğunu söylemişlerdir.

43) “Ey Meryem Rabbine gönülden, samimi olarak itaat et, huşu içerisinde boyun eğ, yalnız O’ndan yardım iste, O’na tevekkül et, O’na sığın, O’na güven, namazda uzunca kıyamda dur! Secde et ve seni seçip üstün kıldığı için Rabbine şükrederek onun önünde huşu ile rüku eden mü’minlerle beraber rüku et.”

44) Ey Muhammed! İşte bu anlatılanlar senin ve kavminin bilmediği ancak Allah’ın bildirmesiyle Yahudi ve Hristiyan alimlerinin bildiği gayb haberlerindendir ki biz onu sana vahyederek gerçek bir şekilde bildiriyoruz ki senin Allah’ın rasulü olduğunu inkar edenlerin aleyhine bir delil olsun. Çünkü onlar senin okur yazar olmadığını, Allah bildirmedikçe bunları bilemeyeceğini çok iyi biliyorlardı. Meryem’e Beyt-i Makdis’te bulunanların hangisi kefil olacak diye kur’a çekmek amacıyla kalem şeklindeki oklarını Ürdün nehrine atarlarken sen onların yanlarında değildin, bu hususta birbirleriyle çekişirlerken de sen yanlarında değildin. Buna rağmen senin Allah’ın rasulü olduğunu inkar etmelerinin mantığı nedir? Yunus ve Muhammed de (s.a.v.) kur’a ile amel etmişlerdir.

Vahiy: Allah’ın mesajının gizli bir şekilde bildirilmesidir. Açıkça bildirme olursa buna tebliğ denir. Kur’an’da vahiy kelimesi şu anlamlarda kullanılır: 1- Allah’ın Cibril vasıtasıyla nebi ve rasullere haber iletmesi, onlarla konuşması. 2- İlham. 3- İç güdü. 4- İşaret etmek. 5- Emretmek. 6- Gizlice bildirmek 7- Vesvese vermek.

45) Hani melekler demişlerdi ki: “Ey Meryem! Allah seni ‘ol’ kelimesi ile babasız meydana gelen bir çocuk ile müjdeliyor. İsmi Meryem oğlu İsa Mesih’tir, dünyada da ahirette de şanı yücedir, tüm mü’minler onu sevmektedir ve Cennette Allah’a yakın kılınan kullardandır.”

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ (46) قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (47) وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (48) وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَهَاجِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَتَّبِكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ (49) وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِإِجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِيَّ (50) إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (51) فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ تَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (52)

46) “Beşikteyken de yetişkinen de insanlarla konuşacaktır; salihlerdendir.”

47) Dedi ki: “Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir?” Buyurdu ki: “İşte böyledir. Allah dilediğini yaratır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece “Ol” der; o da hemen olur.”

48) Ona kitap ile hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğretecek-tir.

49) “Doğrusu ben İsrailoğullarına bir rasul olmak üzere Rabbinizden bir ayet ile geldim. Muhakkak ben size çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıp ona üflerim, o da Allah’ın izni ile hemen bir kuş olur. Allah’ın izniyle doğuştan kör olanı, alacalıyı iyileştirir ve ölüleri diriltirim. Ayrıca evlerinizde yediğiniz ve biriktirdiğiniz şeyleri size haber veririm. Eğer mü’min kimselerseniz muhakkak bunda sizin için bir ayet vardır...”

50) “Benden önceki Tevrat’ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak için... Size Rabbinizden bir ayet getirdim. Artık Allah’tan korkun da bana itaat edin.”

51) “Muhakkak ki Allah benim de Rabbin, sizin de Rabbinizdir. O halde O’na ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur!”

52) İsa, onlardan küfrü sezince: “Allah’a yardımcılarım kimlerdir?” dedi. Havariler dediler ki: “Allah’ın yardımcıları biziz. Allah’a iman ettik. Sen de şahit ol ki şüphesiz biz müslümanlarız.”

46) “Ey Meryem! İsa senin zina etmediğini, tertemiz olduğunu, kendisinin de Allah’ın oğlu değil, kulu ve rasulu olduğunu ispat etmek için Allah’ın mucizesi sonucu beşikteyken de yetişkinen de Allah’tan aldığı vahiy ile insanlarla konuşacaktır; o aynı zamanda Allah’ın salih kullarındandır.” İsa’nın yetişkinen de konuşacağını İmam Taberi İsa’nın hayatta olup, tekrar dünyaya geleceği şeklinde yorumlamıştır.

47) Meryem hayretle dedi ki: “Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, evli değilken nasıl çocuğum olabilir?” Allah buyurdu ki: “İşte böyledir. Allah senden babasız çocuk meydana getirecektir. Allah dilediğini dilediği şekilde yaratır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece “Ol” der; o da hemen olur. Allah’ın bir şeyin olmasını dilemesi o şeyin olması için yeter ve o şey o anda olur. Hiçbir şey O’na ağır gelmez. O’nun herşeye gücü yeter.”

48) Allah, İsa’ya okuyup yazmayı, kendisine vahyedeceği hikmetli sünnetleri, sözde ve amelde doğruyu bulma yeteneğini, Musa’ya indirdiği Tevrat’ı ve kendisine indireceği İncil’i öğretecektir. İsa’nın şeriati Tevrat’ı tamamen neshetmemiştir. Sadece İsrailoğullarının çok soru sormalarından ve günah işlemelerinden dolayı, Tevrat’ta haram kılınan bazı şeyleri İncil’le helal kılmıştır.

49) İsa, İsrailoğullarına şöyle dedi: “Doğrusu ben İsrailoğullarına bir rasul olmak üzere Rabbinizden bir ayet, apaçık belge, delil, mucize ile geldim. Muhakkak ben size çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıp ona üflerim, o da Allah’ın izni ile hemen bir kuş olur. Allah’ın izniyle doktorların tedavi etmekten aciz kaldığı doğuştan kör olanı, alacalıyı iyileştirir ve ölüleri diriltirim. Ayrıca evlerinizde yediğiniz ve biriktirdiğiniz şeyleri görmediğim halde size haber veririm. Eğer mü’min kimselerseniz muhakkak bunda sizin için Allah’ın varlığına ve birliğine, benim Allah’ın rasulü olduğuma delalet eden bir ayet vardır...” İsa döneminde en yaygın meslek tıptı. Bu yüzden Allah tıbbın gerçekleştirilemeyeceği anadan doğma körleri, alaca hastalığını iyileştirme mucizesini gösterdi. Mucizeler bir anda olur ve sonra kaybolur, devamlılık arzetmez. Aksi taktirde insanlar buna alışır ve artık bu olaylar harikulade olma özelliğini yitirirler. Üflemeyle ruh arasında bir ilişki var mıdır? Bunu bilemeyiz. Ruh maddi bir şey değildir. Onun mahiyetini ancak Allah bilir. Allah’tan başka hiçkimse, rasuller dahi bunu bilemez.

50) İsa, İsrailoğullarına şöyle dedi: “Benden önce Musa’ya indirilen Tevrat’ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan iç yağlarını, bazı kuş ve balık çeşitlerini, tırnaklı hayvanların eti gibi bazı şeyleri veya bazı ilim adamlarının yanlış içtihadları sonucu haram kıldıkları şeyleri size helal kılmak, cumartesi günü çalışma yasağını kaldırmak için geldim. Size Rabbinizden bir çok mucize ve İncil getirdim. Artık Allah’a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O’nun emrettiği şeyleri yerine getirin, yasakladığı şeylerden kaçınmak suretiyle Allah’ın azabından sakının da bana itaat edin.” Tevrat’ta hayatı düzenleyici kanunlar vardı. İncil’de ise daha çok ahlak ve ruh terbiyesi ile ilgili hükümler vardı. Dolayısıyla Yahudiler olsun Hristiyanlar olsun tüm İsrailoğulları her iki kitapla da amel etmek zorundaydılar. Allah katından gelen şeriatların hepsi insan hayatının her alanını düzenleyici bir özelliğe sahiptir.

51) İsa, İsrailoğullarına şöyle dedi: “Muhakkak ki ben ne Allah’ım ne de Allah’ın oğluyum. Ben de Allah’ın sizler gibi yaratmış olduğu kullardan biriyim. Allah benim de Rabbin, sizin de Rabbinizdir. O halde yalnızca O’na ibadet edin. O’ndan başka ibadet edilenleri reddedin. O’na hiçbir şeyi şirk koşmayın. Kendisinde eğrilik bulunmayan dosdoğru yol işte budur! Bunun dışındaki yol sapıktır.”

52) İsa, İsrailoğullarının çoğunun bu daveti kabul etmeyip inkar edeceklerini ve kendisini öldürmek isteyeceklerini anlayınca: “Allah’a giden yolda yardımcılarım kimlerdir?” dedi. İsa’nın seçkin ashabı olan Havariler dediler ki: “Allah’ın rasulünün ve dininin yardımcıları biziz. Allah’a iman ettik. Sen de şahit ol ki şüphesiz biz Allah’ın emir ve yasaklarına zahiren ve batınen teslim olan müslümanlarız.”

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ

فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (53) وَمَكَرُوا
وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (54)
إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتْوَقِّكَ
وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (55) فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَأَعَذَّبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ تَاصِرِينَ (56)
وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوقِفُهُمْ أَجُورُهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ (57) ذَلِكَ تِلْكَ تِلْكَ مِنْ
الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ (58) إِنَّ مَثَلَ
عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (59)
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ (60) فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ آبَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا
وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ
تَبَيَّلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى
الكَاذِبِينَ (61)

53) “Rabbimiz, indirdiğine iman ettik ve Rasul’e tabi olduk, artık bizi şahit olanlarla beraber yaz!”

54) Düzen kurdular, Allah da bir düzen kurdu. Şüphe-siz Allah düzen kuranların en hayırlısıdır.

55) Hani Allah şöyle buyurmuştu: “Ey İsa! Muhakkak ki ben seni vefat ettireceğim. Seni kendime yükselteceğim ve seni kafirlerden temizleyeceğim. Sana tabi olanları da kıyamet gününe kadar kafirlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz ancak banadır. İşte o zaman, ihtilafa düştüğünüz şeylerde aranızda hükmedeceğim.”

56) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimseler var ya, onlara dünyada da ahirette de çok şiddetli bir azap ile azabedeceğim. Doğrusu onların hiç bir yardımcısı yoktur.

57) İman edip de salih ameller işleyenlere gelince, on-lara ecirlerini tastamam verecektir. Şüphesiz ki Allah, zalimleri sevmez.

58) İşte bu okuduğumuz hikmetli zikirden ve ayetler-dendir.

59) Şüphesiz Allah katında İsa’nın durumu Adem’in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı; sonra ona “Ol!” dedi, o da hemen oluverdi.

60) Hak Rabbindendir. O halde kuşkuyla kapılanlardan olma!

61) Artık sana gelen ilimden sonra kim seninle onun hakkında tartışsa de ki: “Gelin çağıralım oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı; bizleri ve sizleri sonra dua edelim de Allah’ın lanetini yalancılardan üzerine kılalım!”

53) Havariler sözlerine şöyle devam ettiler: “Rabbimiz, Kitabında indirip açıkça bildirdiğin hükümlere tüm kalbimizle iman ettik ve Rasul’e tabi olduk, hayatımızı İsa’nın getirdiği Tevrat ve İncil’e göre düzenleyeceğiz, İsa’nın tavsiyelerine uyacağız. Artık bizi rasullerin getirdiklerine şahitlik eden ve hayatını buna göre düzenleyen mü’minlerle beraber yaz, bizi onlardan kıl!”

54) İsrailoğullarının büyük kısmı İsa’yı öldürmek için hile yaptılar, sinsice tuzak kurdular. Allah da onların plan ve hazırlıklarını boşa çıkarttı. Onlardan birini İsa’ya benzetti. İsa’yı da katına yükselterek kafirlerden korudu. Kafirleri ise cezalandırdı, onları derece derece azaba yaklaştırdı. Onlar için ahirette şiddetli bir azap vardır. Şüphesiz Allah hile yapanlara karşılık verenlerin en hayırlısıdır. Allah’ın mekir sıfatı kendine ait bir sıfattır, kullarına benzemez. Bu sıfat O’nun şanına layıktır ve hayırlıdır. Onun mahiyetini ancak Allah bilir.

55) Hani Allah şöyle buyurmuştu: “Ey İsa! Muhakkak ki ben seni kafirlerin tuzağından kurtaracağım ruhunla ve cesedinle seni katıma yükselteceğim. Kafirlerin sana ve annene atıkları pisliklerden seni temizleyeceğim. Sana iman edip getirdiklerine tabi olan mü’minleri de akide doğruluğu, edep, ahlak, hüccet, delil kuvveti ve kıymeti bakımından kıyamet gününe kadar rasullüğünü yalancılar ve getirdiklerini inkar eden kafirlerin üstünde tutacağım. Ey kafirler! Ne kadar yaşarsanız yaşayın sonra dönüşünüz ancak banadır. İşte o zaman, dünyada ihtilafa düştüğünüz, çekiştiğiniz şeylerde aranızda hükmedeceğim. Kimin haklı kimin haksız olduğu ortaya çıkacaktır.” Allah’ın İsa’yı nasıl ve ne şekilde vefat ettirdiği ve katına yükselttiği konusunda ihtilaf vardır. Bu ihtilafın sebebi “teveffa” ve “yükseltmek” kelimelerinin bir kaç manaya gelmesidir. Bazı alimlere göre İsa hayattadır, hiç ölmemiştir, dünyaya geldikten sonra ölecektir. Bazılarına göre ölmüştür, dünyaya geldikten sonra bir daha ölecektir. Bazılarına göre uykudadır. Bazılarına göre İsa semadadır. Bazılarına göre derece ve kıymet bakımından yükseltilmiştir. Fakat kesin olan şu ki İsrailoğulları İsa’yı öldüremediler. Buhari ve Müslim’de geçtiği üzere İsa, kıyamete yakın bir zamanda Muhammed’in dinine tabi olmak üzere tekrar yeryüzüne gelecek ve Deccal’i öldürecekler.

56) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar eden kimseler var ya, onlara dünyada öldürülmek, asılmak, esir edilmek ve cizye vermek zorunda bırakılmak suretiyle, ahirette de Cehennem’de çok şiddetli bir azap ile azabedeceğim. Doğrusu onları azaptan koruyacak hiç bir yardımcısı da yoktur.

57) Allah’ın istediği şekilde iman edip de bu imana uygun salih ameller işleyenlere gelince, onlara ecirlerini tastamam verecektir. Onları Cennetlere koyacaktır. Şüphesiz ki Allah, zalimleri sevmez. Herkese yaptıklarının karşılığını eksikliğe uğratılmaksızın verir.

58) Ey Muhammed! İşte Cibril vasıtasıyla sana okuduğumuz bu kıssalar, hikmetli bir zikir olan Kur’an’ın ayetlerindendir.

59) Şüphesiz Allah katında İsa’nın durumu Adem’in durumu gibidir. Her ikisi de babasız yaratılmışlardır. Allah Adem’i topraktan yarattı; sonra ona “Ol!” dedi, o da hemen oluverdi. Allah Cibril vasıtasıyla Meryem’e ilka etti. “Ol!” dedi. O da hemen oluverdi.

60) Ey Muhammed ümmeti! Hak Rabbinizden size gelendir. Bunlara iman edin! O halde Yahudi ve Hristiyanların anlattıklarıyla şüpheye kapılanlardan olmayın! Onlar yalan ve iftiradır.

61) Ey Muhammed! Artık sana İsa’nın Allah’ın kulu ve rasulü olduğuna dair ilim geldikten sonra kim seninle İsa hakkında tartışsa de ki: “Gelin çağıralım oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı; bizleri ve sizleri sonra dua edelim de Allah’ın lanetini yalancılardan üzerine kılalım!” Rivayete göre Rasûlullah (s.a.v.) Hasan, Hüseyin, Fatıma ve Ali’yi (r.a.) alarak Necranlıların ileri gelenlerinden Seyyid, Akıb ve İbn Haris’i lanetleştirmeye davet etmiştir. Fakat onlar korkularından bu davete icabet etmemişlerdir.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ
 إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ (62) قَالُوا تَوَلَّوْا قَالِ اللَّهُ
 عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ (63) قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ
 شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (64) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ
 تُخَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ
 التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ (65) هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَاثِمُونَ
 فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُخَاجُّونَ فِيمَا
 لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ (66) مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا
 وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (67) إِنَّ
 أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
 وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
 الْمُؤْمِنِينَ (68) وَذَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ لَوْ يُضْلَبُونَ وَمَا يُضْلَبُونَ إِلَّا
 أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (69) يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
 تَشْهَدُونَ (70)

62) İşte bu, o hak olarak anlatılanlardır. Allah'tan başka ilah yoktur. Muhakkak ki Allah, elbette O Aziz'dir, Ha-kim'dir.

63) Artık yüz çevirirlerse Allah elbette o fesatçıları hakkıyla bilendir.

64) De ki: "Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir kelimeye gelin! Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim, hiç bir şeyi O'na ortak koşmayalım, bir kısmımız bir kısmınızı Allah'tan başka rabler edinmesin! Yüz çevirirlerse: 'Şahit olun ki şüphesiz biz müslümanlarız.' deyin."

65) Ey kitap ehli! Niçin İbrahim hakkında tartışıyorsunuz-nuz? Oysa Tevrat ta, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir; hala akletmiyor musunuz?

66) İşte siz böylesiniz! Hadi bildiğiniz konuda tartıştı-nız; hiçbir bilginiz olmayan bir şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Oysa Allah bilir; siz ise bilmezsiniz...

67) İbrahim yahudi olmadı, hristiyan da değildi. Fakat hanif bir müslümandı; müşriklerden değildi!..

68) Elbette ki insanların İbrahim'e en yakın olanları, ona uyanlar ve bu nebi ile iman edenlerdir. Allah ise mü'minlerin velisidir.

69) Kitap ehlinin bir grup sizi saptırmak istedi. Oysa ancak kendilerini saptırırlar da farkına varmazlar.

70) Ey kitap ehli! Siz şahitlik ettiğiniz halde Allah'ın ayetlerini niçin inkar ediyorsunuz?

62) Ey Muhammed! İşte bu, o hak olarak anlatılan kıssalardır. Bunun dışında anlatılanlar batıldır. Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur. Muhakkak ki Allah, galip ve güçlü olan, herşeyi yenen, hiçbir şeye yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

63) Artık bu hakikatlerden yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah, elbette, o fesatçıları hakkıyla bilen ve onlara gereken cezayı verendir.

64) Ey Muhammed de ki: "Ey kitap ehli olan Yahudi ve Hristiyanlar! Bizimle sizin aranızda ortak bir kelimeye, La ilahe illallah'a gelin! Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim, hiç bir şeyi O'na şirk koşmayalım, O'ndan başka ibadet edilen sahte ilahları, tağutları reddedelim, bir kısmımız bir kısmınızı Allah'tan başka rabler edinmesin! İsa, Uzeyir ve melekler Allah'ın kullarıdır, rab değildir. Allah'ın helal kıldığını helal, haram kıldığını haram kabul edelim. Din adamlarının heva ve heveslerine dayalı olarak çıkardıkları hükümleri reddedelim. Eğer bunları kabul etmekten yüz çevirirlerse: 'Şahit olun ki şüphesiz biz Allah'ın hükümlerine boyun eğen müslümanlarız.' deyin."

Rasullerin davetinin temeli olan La ilahe illallah sözünün kişiye faydalı olması için, manasını bilmenin ve bu manaya göre amel etmenin gerekli olduğunu bildiren bu ayeti, Rasulullah arapça bilmeyen krallara gönderdiği mektuba yazdırmıştır. Çünkü bu ayette La ilahe illallah'ın manası ve bu manaya göre amel etmenin, bu manayı bozacak hareketlerden kaçınmanın gereği bildirilmiştir. Arap müşriklerinin çoğu La ilahe illallah'ın manasını bildikleri için Rasulullah onlara sadece bu kelimeyi söylemelerini istemiştir. Onlar bu kelimeyi söylemekle ne gibi bir sorumluluğun altına imza atacaklarını bildikleri için çoğu bundan yüz çevirmiştir.

65) Ey kitap ehli olan Yahudi ve Hristiyanlar! Niçin İbrahim hakkında delilsiz bir şekilde tartışıyorsunuz? Oysa Tevrat ta, İncil de ancak ondan yüzlerce yıl sonra indirilmiştir; İbrahim nasıl Yahudi veya Hristiyan olabilir? Hala akletmiyor musunuz?

66) İşte siz böylesiniz! Hadi yarım yamalak bildiğiniz Musa, İsa ve Muhammed hakkında veya helal haram kılınan şeyler hakkında birbirinizle veya başkalarıyla tartıştınız kabul edelim. Zira elinizde bir kısmı tahrif edilse de bir kısmı tahrif edilmemiş Tevrat ve İncil var. Fakat hiçbir bilginiz olmayan ve sizden yüzlerce yıl önce yaşayan İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Bir kısmınız onun Yahudi, bir kısmınız da Hristiyan olduğunu iddia ediyor. Oysa Allah herşeyi bilir; siz ise Allah bildirmedikçe ve izin vermedikçe hiçbir şeyi bilmezsiniz. Size düşen, Allah'ın son rasulü Muhammed'e ve getirdiklerine kayıtsız şartsız, zahiren ve batinen teslim olmaktır.

67) İbrahim yahudi olmadı, hristiyan da değildi. Fakat bütün nebi ve rasuller gibi batıl dinleri reddederek Allah'a yönelen, Allah'ın emirlerine kayıtsız şartsız, zahiren ve batinen teslim olan bir müslümandı; Allah'a şirk koşan kimselerden asla değildi!..

68) Elbette ki insanların İbrahim'e en yakın, en layık, en çok hak sahibi olanları, kendi zamanında onun dini ve sünneti üzere olup ona uyanlar ve Muhammed ile ona iman eden mü'minlerdir. Şüphesiz ki Allah mü'minlerin velisi, dostu ve destekleyicisidir.

69) Ey iman edenler! Kitap ehlinin bir grup size olan kinlerinden dolayı sizi dininizden saptırarak küfre düşürmek istedi. Oysa ancak kendilerini saptırırlar da farkına varmazlar. Allah'ın lanetini ve gazabını hak ederler. Çünkü gerçek manada iman eden kimseleri Allah korur. Bu yüzden onların dış görünüşlerindeki yumuşak ve iyi davranmalarına, güzel sözlerine ve dostluklarına aldanmayın!

70) Ey kitap ehli olan Yahudi ve Hristiyanlar! Siz kitaplarınızda bulunan Allah'ın ayetlerinin doğruluğuna ve geleceği bildirilen rasule şahitlik ettiğiniz halde Muhammed'in getirdiği Allah'ın ayetlerini niçin bile bile inkar ediyorsunuz? Kitaplarınızda hakikatleri dillerinizle kabul ettiğiniz halde amellerinizle reddediyorsunuz.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ (71) وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ
آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا بَخَرَهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (72) وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى
اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ
يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ
بِإِذْنِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ (73) يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (74) وَمِنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ
لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِيهِ
أَلَمٌ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (75) يَلَى مِنَ
أَوْقَى بَعْدِهِ وَأَتَقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ (76) إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ
بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا
خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (77)

71) Ey kitap ehli! Niçin hakkı batılla karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?

72) Kitap ehlinde bir grup dedi ki: “İman eden kimselere indirilene günün başında iman edin, sonunda da inkar edin; belki dönerler.”

73) “Sizin dininize uyanlardan başkasına inanmayın.” De ki: “Şüphesiz hidayet Allah’ın hidayetidir.” “Size verilen benzeri bir kimseye veriliyor ya da Rabbiniz katında size karşı deliller getirirler diye.” De ki: “Şüphesiz lütf Allah’ın elindedir, onu dilediğine verir. Şüphesiz Allah Vasi’dir, Alim’dir.”

74) Rahmetini dilediğine has kılar. Doğrusu Allah çok büyük lütf sahibidir.

75) Kitap ehlinde öyle kimseler vardır ki ona yüklerle mal emanet etsen onu sana tamamen öder. Onlardan öylesi de vardır ki ona bir dinar emanet etsen, o kimse üzerinde ısrarla durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların: “Ümmiler hakkında aleyhimize bir yol yoktur.” demeleri sebebiyledir. Bildikleri halde Allah’a karşı ya-lan söylerler.

76) Hayır! Her kim ahdini yerine getirir ve sakınırsa, muhakkak Allah muttakileri sever.

77) Doğrusu Allah’ın ahdine ve yeminlerine karşı az bir değer satın alanlar, işte onlar var ya; ahirette onlar için hiç bir nasip yoktur. Allah kıyamet günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çı-karmayacaktır. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

71) Ey kitap ehli olan Yahudi ve Hristiyanlar! Niçin Allah’ın indirdiği hakkı sapık bir şekilde te’vil ederek ve te’vil edemediklerinizi de gizleyerek, dilinizle Muhammed’e inandığınızı söyleyip, kalplerinizle onu inkar ederek hakkı batılla karıştırıyor ve Muhammed’in sıfatları kitaplarınızda mevcut olduğu halde bile hakkı gizliyorsunuz?

72) Kitap ehlinde Ka’b b. El-Eşref, Malik b. Sayf, Abdullah b. Sayf, Adiy b. Zeyd, Haris b. Avf vs. bir grup dedi ki: “İman eden kimselere indirilen Kur’an’a gündüzün erken saatlerinde dillerinizle iman edin, geç saatlerinde de Biz Tevrat’a baktık, orada geleceği bildirilen rasul bu değilmiş!” diyerek inkar edin; belki müslümanlar sizden etkilenirler de dinlerinden şüphe edip dönerler.” Rasullullah’ın gizli olan bu hileyi bilmesi mucizedir. Allah bunu mü’minlere bildirerek müslümanlar arasında yapacağı tahribatı ve etkiyi yok etmiştir. Ayrıca kitap ehli için de bir yıkım olmuştur. Allah’ın açığa çıkaracağını düşünerek bir daha böyle bir şey yapmaya yeltenememişlerdir.

73) Müslümanları dinlerinde şüpheye düşürmek isteyen bu münafık topluluk avam halka: “Sizin dininize uyanlardan başkasına da asla inanmayın, güvenmeyin. Onlara sırlarınızı vermeyin.” dediler. Ey Muhammed! De ki: “Ey Mü’minler! Dikkat edin! Mü’minlerden başkasına güvenmeyin, onu dost edinmeyin. Şüphesiz doğru yol Allah’ın gösterdiği yol olan İslam’dır. Ey Kitap ehli! İslam’a girin. İrkçilik yapmayın.” Münafık topluluk avam halka şöyle dedi: “Size gönderilen rasulün ve indirilen kitabın bir benzerinin Muhammed’e de indirileceğine inanmayın. O, bir yalancıdır. Şayet rasul ise bize gönderilmemiştir. Sizler, Rabbiniz huzurunda aleyhinize delil getirilerek mağlup edileceğinizde de inanmayın! Kitabınızda bulunan Muhammed’in niteliklerini, herkese anlatmayın. Yoksa bunu duyan müşrikler müslüman olurlar, aleyhinize delil getirirler!” Ey Muhammed! De ki: “Size verilen kitabın benzeri Muhammed’e veriliyor ya da Rabbiniz katında müslümanlar kitaplarınızda Muhammed’in geleceğine dair bilgileri size karşı delil getirirler diye mi hakkı gizliyorsunuz, iman etmiyorsunuz? Şüphesiz lütf ve bağış Allah’ın elindedir, onu kullarından dilediğine verir. Kimse O’na hesap soramaz. Şüphesiz Allah fazilet ve keremi çok geniş olan, ilmi herşeyi kuşatan, nimetini ve gazabını hakedenleri çok iyi bilen ve karşılığını verendir. Bu yüzden ey Mü’minler! Üzülmeyin, bilin ki sizin dininizden üstün bir din yoktur. Allah hiçbir ümmete vermediği üstünlüğü size vermiştir.”

74) Allah nübüvvet, islam ve iman gibi nimetlerini kullarından dilediğine tahsis eder. Doğrusu Allah çok büyük lütf ve kerem sahibidir.

75) Kitap ehlinde Abdullah b. Selam gibi öyle kimseler vardır ki ona tonlarca mal emanet etsen ihanet etmeden onu sana zamanında eksiksiz bir şekilde tamamen öder. Onlardan öylesi de vardır ki ona çok az bir mal emanet etsen, o kimse tepesi üzerinde ısrarla durup sıkıştırmadıkça onu sana ödemez. Bu onların: “Bizim dinimizden olmayan kimselere karşı bir sorumluluğumuz yoktur. Onların malları, kanları ve ırzları bize helaldir” demeleri sebebiyledir. Onlar bunun yanlış olduklarını bildikleri halde Allah’a karşı yalan söylerler.

76) Hayır! Durum onların iddia ettiği gibi değildir. Aksine her kim Allah’ın rasulüne ve getirdiklerine uyacaklarına dair verdiği ahdi ve insanlarla yaptıkları anlaşmalardan dolayı meydana gelen ahdini yerine getirir ve Allah’a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O’nun emrettiği şeyleri yerine getirir, yasakladığı şeylerden kaçınmak suretiyle Allah’ın azabından sakınırsa, muhakkak Allah muttakileri sever. Onları Cennetlere yerleştirir.

77) Doğrusu kendilerine gönderilen kitapta, Muhammed ve O’nun getirdiklerine iman edeceklerine dair Allah’a verdikleri sözü ve yalan yere yaptıkları yeminlerini, dünya malından az bir değere değişenler var ya; işte onların ahirette Cennet nimetlerinden hiç bir nasipleri yoktur. Allah kıyamet günü onlarla iyi bir şekilde konuşmayacak, onlara rahmet nazarıyla bakmayacak, onları bağışlamayacak ve onları küfür, şirk ve günah pisliklerinden temize çıkarmayacaktır. Onlar için çok acıklı ve ebedi bir azap vardır.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُونَ- أَلْسِنَتَهُمُ
بِالْكِتَابِ- لِيُخَسِّبُوهُ مِنْ- الْكِتَابِ- وَمَا
هُوَ مِنْ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ- وَمَا هُوَ مِنْ- عِنْدِ اللَّهِ- وَيَقُولُونَ-
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ- وَهُمْ يَعْلَمُونَ (78)
مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يُوْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ-
وَالْحُكْمَ- وَالنَّبُوءَ- ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ-
كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ- دُونِ اللَّهِ- وَلَكِنْ-
كُونُوا رَبَّانِيِّينَ- بِمَا كُنْتُمْ- تُعَلِّمُونَ-
الْكِتَابَ- وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ (79) وَلَا
يَأْمُرُكُمْ- أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ- وَالنَّبِيِّينَ-
أَرْبَابًا أَيْأُمِرُكُمْ- بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ-
مُسْلِمُونَ (80) وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ-
النَّبِيِّينَ لَمَّا آتَيْنَاكُمْ مِنْ- كِتَابٍ- وَحِكْمَةٍ-
ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ
لَتُؤْمِنُنَّ- بِهِ- وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ- أَأَقْرَرْتُمْ-
وَأَخَذْتُمْ- عَلَى دَلِيلٍ- إِنْ صِرْتُمْ-
أَقْرَرْنَا قَالَ- فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ-
الشَّاهِدِينَ (81) فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ-
قَاؤُلُوكَ- هُمْ- الْقَاسِفُونَ (82) أَفَعَيِّرُ
دِينَ- اللَّهِ- يَبْغُونَ- وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ- طَوْعًا وَكَرْهًا
وَالِلَّهِ يَرْجِعُونَ (83)

78) Muhakkak ki onlardan öyle bir grup vardır ki siz onu kitaptan sanasınız diye dillerini kitap ile eğirler. Halbuki o kitaptan değildir. O, Allah katından olmadığı halde 'Allah katındandır.' derler. Onlar bile bile Al-lah'a karşı yalan söylerler.

79) Hiçbir beşerin, Allah kendisine kitap, hüküm ve nü-büvvet verdikten sonra insanlara: "Allah'ın yanısıra bana kullar olun!" demesi olmaz. Ancak "Öğrettiğiniz ve ders yaptığınız kitaba göre Rabbaniler olun!"

80) Ayrıca size melekleri ve nebileri Rabler edinmenizi de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra size hiç küfrü emreder mi?

81) Allah: "Andolsun ki ben size kitap ile hikmeti verdim. Sonra size beraberinizde bulunanı tasdik edici bir rasul gelirse mutlaka ona iman edeceksiniz ve mutlaka ona yardım edeceksiniz!" diye nebilerin kuvvetli sözü-nü aldığı zaman buyurdu ki: "Buna dair sözümlü alıp kabul ettiniz mi?" "Kabul ettik!" dediler. "O halde şahitlik edin, ben de sizinle beraber şahitlik edenlerdenim." buyurdu.

82) Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, işte onlar fa-sıkların ta kendileridir.

83) Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa ister istemez O'na teslim olmuştur ve ancak O'na döndürüleceklerdir.

78) Muhakkak ki kitap ehli olan Yahudi ve Hristiyanlardan öyle bir grup vardır ki heva ve heveslerine uyarak siz onu kitaptan sanasınız diye dilleriyle kitabı eğip bükerek, ayetleri tahrif ederler, batıl şekilde tevîl ederler. Halbuki o yaptıkları yorum kitabın esasına uygun değildir. O yaptıkları yorumlar, Allah katından olmadığı, bilakis Allah'ın kitabına aykırı olduğu halde: 'Bunlar Allah katındandır. Bunlara uymanız gerekir.' derler. Kendileri saptıkları gibi avam halkı da saptırırlar. Onlar bir takım dünya menfaatlerini elde etmek için bile bile Allah'a karşı yalan söylerler. Onlar için çok acıklı bir azap vardır. Onlara körü körüne uyan cahil halk da mazur değildir.

79) Hiçbir insanın, Allah'ın beşer arasından tevhidî anlatması ve sadece Allah'a ibadete davet etmesi için seçtiği, kendisine yol gösterici olarak bir kitap ve o kitabı en güzel şekilde kavrayacak bir anlayış verdiği ve bu şekilde nübüvvetle şereflendirdiği bir kimsenin çıkıp ta insanlara: "Allah'ın yanısıra bana da ibadet edin!?" demesi mümkün değildir. Böyle bir iddia nebi ve rasullere apaçık bir iftiradır. O insan ancak: "Allah'tan gelen kitabı öğrendiğiniz, içindeki hükümlerle amel ettiğiniz, insanlara öğrettiğiniz ve ders yaptığınız kitaba göre Rabbe yakın olan, Rabbin sevdiği, insanları yetiştiren, işlerini düzene koyan, onları sevk ve idare eden idareciler, liderler, Alim, fakih, hikmet ve takva sahibi, salih ve halis kullar olun!" der. Nebi ve rasuller, Allah'ın seçkin kullarıdır. Yalan söylemezler, günah işlemezler, Allah'ın kendilerine yüklediği görevi yerine getirirler. Rasuller, ancak kitabı ve kitabın hükümlerini insanlara ulaştırmak için bir vasıttır. Yoksa onlara ibadet etmek suretiyle Allah'a yaklaşmak için bir vasıta değildirler.

80) Bu insanlar, ayrıca size Allah'a ait olan hak, sıfat ve yetkileri meleklerle ve nebilere verdirek onları Rabler edinmenizi de emretmez. Siz İslam fıtratı üzere yaratıldıktan, Allah'ın emirlerine zahiren ve batınen kayıtsız şartsız teslim olarak müslüman olduktan sonra size hiç şirki ve küfrü emreder mi? Masum nebi ve rasuller hakkında nasıl böyle bir şey düşünebilirsiniz?

81) Tüm insanlar İslam fıtratı üzere yaratılmıştır. Bütün nebi ve rasullerin dini İslam'dır. Allah tüm nebi, rasul ve mü'minlerden: "Andolsun ki ben size kitabı ve hikmeti verdim. Bunu insanlara tebliğ edin. Sonra size beraberinizde bulunan kitabı ve sünneti tasdik edici bir rasul geldiğinde mutlaka ona inanacak ve ona yardım edeceksiniz!" diye yeminle destekleyerek kuvvetli bir söz almış ve: "Bunları ikrar edip kabul ediyor musunuz?" buyurmuştu. Onlar: "Evet kabul ediyoruz! Gereğince de amel edeceğiz." demişlerdi. Allah: "O halde kabul ettiğinizde dair birbirinize şahitlik edin, bilin, açıklayın, ben de sizinle beraber buna şahitlik edenlerdenim." buyurmuştu.

82) Artık kim Allah'a verdiği bu sözden sonra Allah'ın emir ve yasaklarına itaatten yüz çevirir, nebilerin bir kısmına inanır, bir kısmını inkar eder, özellikle son rasul Muhammed'in şeriatına tabi olmazsa, işte onlar hak yoldan çıkarak şirke ve küfre giren fasıkların ta kendileridir.

83) Nebi ve rasullerin bir kısmına iman edip bir kısmını inkar edenler, Allah'ın en son ve mükemmel dini olan İslam'dan başka bir din, şeriat, hukuk düzeni mi arıyorlar? Oysa bütün nebi ve rasullerin dini birdir. Nebi ve rasuller arasında ayırım yapmak küfürdür. Göklerde ve yerde her ne varsa ister istemez Allah'ın kanunlarına teslim olmuştur, O'nun çizdiği programın dışına çıkamazlar. Herkes, sonunda ancak O'na döndürülecek ve zerre miktarı zulme uğratılmaksızın hesaba çekilecektir. Bu yüzden kendinizi dünyadayken hesaba çekin! Mü'minler Allah'a isteyerek, seveerek itaat ederler. Kafirler ölüm anında istemeyerek Allah'a teslim olurlar. Fakat bu onlara Kıyamet gününde fayda vermeyecektir. Kafirlerin gölgeleri Allah'a secde eder. Bir çok insan sıkıntı anında, öldürülme korkusunun bulunduğu sırada istemeyerek teslim olur. Kafirlerin varolmaları, yok olmaları, vücut azalarının işlemesi de Allah'ın dilemesi doğrultusundadır.

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا
 أَنْزَلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا
 أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ
 رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
 لَهُ مُسْلِمُونَ (84) وَمَنْ يَتَّبِعْ عَذْرَ
 الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
 الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (85) كَيْفَ
 يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
 وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ
 الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ (86) أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ
 عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
 أَجْمَعِينَ (87) خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ (88)
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (89) إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا
 لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الصَّالُونَ
 (90) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كَافِرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ
 الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 (91)

84) De ki: “Biz Allah’a; bize indirilene; İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilenlere; Musa’ya, İsa’ya ve nebilere Rableri tarafından verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Doğrusu biz yalnız O’na teslim olanlarız.”

85) Kim İslam’dan başka bir din ararsa, ondan asla ka-bul edilmeyecektir. Muhakkak ki o ahirette de hüsrana uğrayanlardır!

86) Rasulün kesinlikle hak olduğuna şahitlik ettikleri halde üstelik kendilerine apaçık deliller de gelmişken imanlarından sonra küfre giren bir toplumu Allah nasıl hidayete erdirir? Doğrusu Allah zalimler toplumunu hi-dayete erdirmez.

87) İşte onlar var ya, onların cezası muhakkak ki Al-lah’ın, meleklerin ve bütün insanların lanetinin onlar üzerine olmasıdır.

88) Onun içinde sürekli kalıcıdır. Onlardan azap ha-fifletilmez ve onlar gözetilmezler.

89) Ancak bundan sonra tevbe edip düzeltenler müstes-na. Şüphesiz Allah Ğafur’dur, Rahim’dir.

90) Doğrusu imanlarından sonra küfre giren sonra da küfürlerini artıran kimselerin tevbeleri asla kabul edil-meyecektir. İşte onlar sapanların ta kendileridir.

91) Şüphesiz küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edip kafir olarak ölenler fidye olarak yer dolusu altın verseler yi-ne de onların hiçbirinden asla kabul edilmez. İşte onlar var ya, onlar için çok acıklı bir azap vardır. Onların yardımcısı yoktur.

84) Ey Muhammed de ki: “Biz Allah’ın istediği şekilde Allah’a; bize indirilen Kur’an’a; İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilen kitap ve sahifelere; Musa’ya, İsa’ya ve tüm nebi ve rasullere Rableri tarafından verilen kitap ve sahifelere, içerisindeki hakikatlere iman ettik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Doğrusu biz yalnız Allah’ın emir ve yasaklarına zahiren ve batnen teslim olanlarız. Hayatımızı son rasul Muhammed’in getirdiği şeriat üzere düzenleriz.”

85) Kim İslam’dan başka bir dine girer, Muhammed’in şeriatından başka bir şeriata tabi olursa, o din ve şeriat ondan asla kabul edilmeyecektir. Yaptıkları ameller boşa gidecektir. Muhakkak ki o kişi dünyada rezil ve rüsvay olur, ahirette de hüsrana uğrayacak olanlardır! Muhammed’in şeriatı önceki nebi ve rasullerin getirdiği şeriatı nesihetmiştir. Önceki nebi ve rasuller sağ olsalardı onlar da Muhammed’in şeriatına tabi olurlardı. Bugün kim olursa olsun herkesin tüm hayatını Muhammed’in getirdiği İslam şeriatına göre düzenlemesi gerekir. Sosyal, siyasal, ekonomik tüm kanun ve prensipler için de aynı şey söz konusudur.

86) Rasulün Allah tarafından gönderildiğine, yalancı olmadığına şahitlik ettikleri, rasulün kendilerine getirdiği apaçık delillere kayıtsız şartsız zahiren ve batnen teslim oldukları, şeksiz şüphesiz iman ettikten sonra şirke ve küfre girerek dinden çıkan bir toplumu Allah nasıl hidayete erdirir? Doğrusu Allah, bile bile hakkı inkar eden ve bu hal üzere yaşamak suretiyle hem nefislerine, hem Allah’a, hem rasulüne, hem müslümanlara, hem de insanlara zulmeden zalimler, fasıklar ve kafirler toplumunu hidayete erdirmez. Allah, ancak hakkı isteyen, hak kendisine geldiğinde ona tabi olan kimseleri hidayete ulaştırır. Bu kimseler samimi oldukları müddetçe Allah onları hidayet üzere yaşatır, öldürür ve onları Cennetlere yerleştirir. Ehli kitap, kendi kitaplarında son rasul olan Muhammed’in geleceğini çok iyi bilmelerine rağmen bile bile hakkı inkar etmişlerdir.

87) İşte iman ettikten sonra bile bile küfre giren ve bu hal üzere ölenlerin cezası muhakkak ki Allah’ın rahmetinden uzaklaşıp gazabına maruz kalarak Cehennemî boylamaktır. Melekler ve bütün mü’minler de Allah’ın rahmetinin bunlardan uzaklaşması için beddua ederler. Kıyamet günü kafir ve müşrikler, kendilerini şirke ve küfre götüren kimselere lanet edecekler.

88) Onlar Cehennem içinde sürekli kalacaklardır. Onlardan azap bir an olsun hafifletilmez ve onlara rahmet nazarıyla bakılmaz, özür dilemeleri ve tevbe etmeleri için mühlet verilmez, azapları ertelenmez. Onları bu azaptan kurtaracak hiçbir kimse de yoktur.

89) Ancak şirke ve küfürlerinden pişman olup onları terkeden, bir daha onlara dönmek üzere karar alan ve hayatını Allah’ın istediği ve razı olduğu şekilde düzenleyenler bundan müstesnadır. Şüphesiz Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, mü’min kullarına dünyada ve ahirette merhamet edendir.

90) Doğrusu iman ettikten sonra bile bile küfre giren sonra da küfür ve şirke üzere yaşayan ve müslümanlara eziyet ederek azan kimselerin samimi olmaksızın dilleriyle söyledikleri ‘tevbe ettim’ sözleri veya ölmek üzereyken ölüm korkusuyla yaptıkları tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Onlar şirke üzere yaşamayı tercih ettikleri müddetçe Allah onlara iman etmeyi nasip etmeyecek, derece derece azaba yaklaştıracaktır. İşte onlar imanı bırakıp küfre girerek haktan batıla sapanların ta kendileridir.

91) Şüphesiz küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edip kafir olarak ölenler Cehennem azabından kurtulmak için fidye olarak yeryüzü dolusu altın verseler yine de onların hiçbirinden asla kabul edilmez. İşte onlar var ya, onlar için çok acıklı ve ebedi bir azap vardır. Onları azaptan kurtaracak hiçbir yardımcısı da yoktur.